

Verantw. Uitg.: Paul Bijnens
's Meiersstraat 5, 3000 Leuven.
Tel. 016/22.44.38.

Lezersbrieven en kolom	2
Kringraad verkiezingen	3
Wina-onderwijswerkgroep	3
Martens	4
Kortgelezen	4
Debat Martens	4
Rusland-reis	5
Sportraad	7
Administratief recht	7
Kringbladen	7
Debat VUJO	8
Medika-bar	8
Molissa Fenley	9
Debat jongsocialisten	10
Huiszoekingen naar CCC	10
Numerus clausus in Vliet	11
Maleise studenten	11
Het Laatste Oordeel	11
Ad Valvas	11

Veto

ALGEMENE STUDENTEN RAAD

Numerus clausus komt er in '84 nog! Tenzij...

Gelukwens, u bent er geraakt! Aan de universiteit, bedoelen we. Maar het scheelde geen haar: indien u er de komende jaren, vanaf '85, had willen aan beginnen, dan was u hier waarschijnlijk niet!

Je jongere broertje bijvoorbeeld, en je buurmeisje van zestien (die nochtans jouw intellectuele capaciteiten hebben), die zullen er jammer genoeg niet meer geraken (aan de unif). Vanaf oktober 1985 wordt in dit landje namelijk begonnen met de invoering van een numerus clausus!

De eerste fakulteit aan de beurt is die van geneeskunde. Dit op gezamenlijk initiatief van onze ministers Dehaene (sociale zaken) en Coens (onderwijs).

Sociale raad

Het lot, zal de Kruif verzuchten, en als ze genoeg vrijwilligers vindt, zal ze "troost, begeleiding en steun gaan schenken aan dezen die niet zoveel chance hadden als jij" (uit Faze nr. 1, p. 28.)

Voor de ASR-kringen liggen de zaken enigszins anders. Op een Algemene Vergadering van Sociale Raad in mei jl. onderzochten zij of ze het,

menselijkerwijze, wel zover mochten laten komen. Hun konklusie was kort en krachtig: *Geen numerus clausus!*

Forfaitaire betoelaging

De nationale overheid moet zich aan dit verzet verwachten hebben, want ze besloot haar numerus clausus en koosnaampje te geven, net zoals militairen atoombommen "kernkrachten" zijn gaan noemen. Het werd: "Forfaitaire betoelaging van de universiteiten".

In het bestaande systeem worden de universiteiten betoelaagd per student. Dit houdt in dat elke unif er baat bij heeft studenten aan te trekken. In dit systeem zijn het enkel de (zware!) financiële drempels die het veel intellectueel begaafden onmogelijk maken aan de unif te geraken.

De forfaitaire betoelaging komt er op neer dat elke universiteit, ongeacht het aantal studenten, een vast bedrag staatstoelagen krijgt toegewezen. Het is duidelijk dat in dat geval de universiteiten er geen baat meer bij hebben meer studenten aan te trekken. Integendeel, ze zullen kandidaat-studenten afschrikken, wegselektoren, of zonder meer niet langer toelaten! Hoe minder volk, hoe meer leute! Of hoe minder een drempel te meer over moet om aan de unif te geraken.

Coensbedrag

Om de mensen nog meer te misleiden, verzond de minister voor zijn forfaitaire betoelaging nog een drogreden ook: door die vorm van betoelaging zouden de universiteiten beschermd worden tegen de te verwachten daling van de studenten aantallen door de dalende nataliteit.

Woeha! Daartegen worden uniefs nu ook al beschermd: de wet voorziet immers een minimumbedrag aan staatstoelagen. Dat bedrag moet voldoende garantie bieden tegen een dergelijke terugval. De minister zou bovendien moeten weten dat niks menselijks onze akademische overheden vreemd is, dus ook niet de neiging om een gekregen taak onder toch maar zo weinig mogelijk mensen te verdelen. En als het hem tenslotte werkelijk daarom ging, dan zou hij natuurlijk eerst de torenhoge financiële drempels neerhalen die het zoveel begaafde minderbegoeden onmogelijk maken aan de unif te komen studeren.

Dat de forfaitaire betoelaging van de geneeskundefakulteiten de facto een numerus clausus is, wordt staalhard gemaakt door het feit dat ze tegemoetkomt aan de roep van het artsensyndikaat Wynen (met aan Vlaamse zijde harde roeper Beckers) om een beperking van het artsenaanbod.

Werkloze dokters

Maar... zijn er dan geen artsen teveel? Wynen en Beckers beweren van wel, Vuylsteek en vele anderen van niet, tenminste als men eindelijk een werk gaat maken van een betere gezondheidszorg, in de richting van een betere preventieve verzorging met name.

En stel nu ook eens dat er teveel dokters zouden zijn, als er dan te veel zijn. Dan zullen, in een stelsel van forfaitaire betoelaging, al diegenen die

geen dokter kunnen worden voor verpleger gaan studeren. Dan ontstaat daar natuurlijk een overschot en is er werkloosheid.

Snapt u 'em? Eigenlijk is een forfaitaire betoelaging slechts een middel om een bepaald beroep (en bijhorende status) te beschermen door (eventuele) eigen werkloosheid af te schuiven op andere beroepen.

In de hypotese dat er inderdaad teveel van ditte of van datte zouden zijn, als dat dus zo zou zijn, is slechts één oplossing mogelijk, en dat is een interne herverdeling van de beschikbare arbeid, binnen de eigen beroepsgroep dus. En daar kunnen kwajongens als Wynen en Beckers met hun drievoudig inkomen alvast een flink stuk aan meehelpen.

Naar een algemene numerus clausus

Het is hoogst belangrijk dat een forfaitaire betoelaging (numerus clausus) van de geneeskundefakulteiten voorkomen wordt. Vooreerst omdat ze in se absurd en onrechtvaardig is,

maar ook omdat ze de weg vrij maakt voor een identieke maatregel in de rechten, germaanse, tandheekkunde, enzoverder. Ook daar immers klinkt steeds luider de kreet dat er te veel zijn!

En natuurlijk, u bent er geraakt, op een haar na. Maar hier, hier gaat het op het eerste gezicht inderdaad "slechts" om anderen, je jongere broertje, je buurmeisje van zestien... Zo wordt evenwel aan het fundamentele voorbijgegaan. Wat hier op het spel staat is immers onze democratie, zowel in haar essentie — een democratie bestaat slechts wanneer ze bestaat uit gevormde en kritische burgers die behalve formeel ook inhoudelijk iets te zeggen hebben — als in één van haar bestanddelen, het recht met name om te studeren waartoe men de intellectuele capaciteiten bezit.

Als we nu es met zijn allen zouden roepen van "numerus clausus, nee!?"

PD

Vorige week was premier Martens in Leuven, voor een lezing georganiseerd door de Christen-Demokratische Studenten. Uit angst voor aanslagen (door de CCC?) werd de premier beschermd door een overweldigende politiemacht.

Verscheidene organisaties hebben van de gelegenheid gebruik gemaakt om hun ongenoegen over het regeringsbeleid te uiten.

Een degelijke duiding van de problematiek rond numerus clausus en aanverwanten vindt u in de Sora-brochure *Nieuwe drempels tot de universiteit* (20fr), te verkrijgen op Sociale Raad zelf. Op het ogenblik van dit schrijven is de tweede oplage al uitgeput (reeds 1000 brochures werden verkocht), maar geen nood: de derde komt eraan!

Debatten in Leuven

Wanneer de bladeren van de bomen vallen en de natuur tot rust komt (de biologen onder de lezers zullen met dit laatste wellicht niet akkoord gaan) komt het studentenleven weer op gang. Raar wereldje eigenlijk, als de anderen slapen gaan begint voor hen de dagtaak.

De politiekers onder ons zijn van dezelfde ziekte gebeten. Komt daarbij de vroegtijdige verkiezingskoorts en je hebt al heel wat verklaringselementen voor de vloedgolf aan debatten, voorstellingen, lezingen en dies meer die Leuven momenteel teisteren. Het politieke forum bloeit weer wederig dezer dagen. Zo lijkt het althans. De jongsocialisten doen hun (her)intreden aan deze unif en op dinsdag 9 oktober

hielden zij als startactiviteit voor hun studentenwerking een debat over de economische politiek van Martens V. Spijtig voor de moeite, maar de gevraagde politiekers (Eyskens en Claes) kwamen wegens beroepsredenen niet opdagen. Dan maar de reserveploegen opgesteld.

De VUJO (volksuniejongeren) hielden de dag nadien een info-avond. Hier werd wel zwaar gescherd in stelling gebracht. Vic Ancaux (VU-voorzitter) en Bart De Nijn (VUJO-voorzitter) waren van de partij.

Tenslotte was er vorige dinsdag de Martens V show — een avondvullende CDS-activiteit die nog tot laat in de avond uitlopers had. Een kwestie van grondige organisatie kan men zeggen. Veto trok er dan ook op uit en brengt deze week een blik in dit wereldje. Jongsocialisten, VUJO en CDS dus op bladzijden 4, 5, 8 en 10.

(On)gehoord

Enkele mensen ondervonden reeds lieflijk het laatste nieuwe traukje van de Leuvense politie. Wie 's avonds betrappt wordt zonder licht op zijn fiets, moet afstappen, zijn identiteitskaart tonen voor de gebruikelijke boete en dan eigenhandig de lucht uit één van de banden laten lopen. Zo zijn de ordehandhavers er zeker van dat de rest van de tocht te voet, met de fiets aan de hand, gebeurt.

Wij vernemen uit dubieuze bron dat men er bij de politie aan denkt om deze lucht in de toekomst aan een alcoholtest te onderwerpen. Kwestie van preventief optreden, voorwaar.

(BDM)

LEZERSBRIEVEN

Alle lezersreacties kunnen bezorgd worden op de eerste verdieping van 't Stuc, Van Evenstraat 2d, 3000 Leuven.

De brieven moeten betrekking hebben op in Veto behandelde onderwerpen of op Leuvense (studenten)aktualiteit, en ondertekend zijn met naam, studiejaar en adres. Wie liever niet heeft dat zijn naam gepubliceerd wordt, moet dit duidelijk motiveren.

Brieven die langer zijn dan 25 regels van 68 aanslagen (spaties inbegrepen: dit komt overeen met ca. 1 getikte blz. met een dubbele interlinie) worden in principe ingekort.

De Landbouwkring is in de ASR

Op de Algemene Raad van de Landbouwkring van dinsdag 18 oktober werd er kennis genomen van het feit dat Jef De Brabandere voorlopig als vertegenwoordiger van KrUL in de Akademische Raad werd aangenomen. Alhoewel hij laatstejaarsstudent aan onze fakulteit is, heeft hij geen enkele binding met de werking van onze kring.

De standpunten die hij inneemt zijn dus duidelijk ten persoonlijke titel en helemaal niet die van de Landbouwkring. Wij bevestigen hiermee ook onze beslissing van vorig jaar waarbij we blijven meewerken in de ASR als organisatie die overeenstemt met onze principes en doelstellingen: een werking waarin we onze verantwoordelijkheid willen opnemen opdat de raden afzonderlijk en als geheel een degelijke werking hebben en blijvend studentgericht zijn.

Landbouwkring

Universitaire Gele Kruis

Geachte Weldoener Weldoenster

Getrouw aan hare Zending, gaat het Universitaire Gele Kruis, sinds 1977, naar LIBANON om er de gekwetsten en zieken te gaan verzorgen, onze Dokters en Verplegers verzorgen soms in moeilijke omstandigheden, de gekwetsten in de Vuurlijnen

Ook dit jaar zendt het Universitaire Gele Kruis Dokters en Verplegers op aanvragen van DE SECOURS NATIONAL LIBANAIS, naar Libanon wij zenden 1 Dokter Chirurg en 2 Dokters Algemene Geneeskunde, evenals 4 Gediplomeerde Verplegers om de gekwetsten te gaan verzorgen. Zij doen dit Werk geheel belangeloos en Gratis.

Om dit bij uitstek Menselijk Werk mogelijk te maken rekenen wij op uw zeer Gewaardeerde Hulp om ons door ene Financiële Hulp ons Werk mogelijk te maken.

HELP ONS HELPEN

Stort uwe Financiële bijdrage op Banknummer 230-0474084-65

In naam van het diepbeproefde Libanon en in onze naam uit ganser Harte

DANK

De voorzitter Pierre HOUBEN

De Secretaris Carl RENS

PS Ons Werk geniet de Bescherming en Aanmoediging van het Ministerie van Buitenlandse Zaken en van Ontwikkelingssamenwerking.

De kapriolen van Mark Eyskens

Mark Eyskens heeft als minister van economische zaken een merkwaardige redevoering gehouden tijdens zijn rondreis in de Verenigde Staten. Hij meende namelijk het vertrouwen in België te moeten stimuleren door de onbelangrijkheid van de Vlaamse en Waalse gewestelijke instanties en initiatieven in de verf te zetten. Zijn voornaamste argument was het feit dat die instanties een geringe financiële armlag hebben. Deze daad beklemtoont een aantal feiten op een duidelijke wijze.

Allereerst is het een treffende illustratie van de manier waarop de Vlaamse ministers van de Belgische regering de belangen van Vlaanderen verdedigen. Het is dan ook niet te verwonderen dat de Belgische politiek beheerst wordt door de chantage van de Waalse ministers.

Daarnaast distancieert een Belgisch minister zich van het principe van het

opgeruimd staat netjes!

grote keuze klasseermateriaal bij acco papierhandel

tiensestraat 134-136 Leuven

ADVERTENTIE

ekonomisch federalisme. Zijn redevoering is een poging om zijn Vlaamse kollega's belachelijk te maken en vormt een ontoediging voor hun dynamisme in het buitenland.

Tenslotte werpt Eyskens zich op als tegengewicht in de CVP tegenover de talrijke partijgenoten die steeds opnieuw van de daken roepen hoe de CVP de Vlaamse belangen nu toch eens gaat verdedigen. Tevens kan men het zien als een reactie op de elektorale prestatie van Eric van Rompuy, die een flamigisme aan de leg dag doet doen denken aan ene Wilfried Martens in zijn jongere jaren. Kortom, als zelfbewust Vlaming dient men slechts weinig positieve resultaten te ver-

wachten van deze eigenzinnige minister-professor.

FRANS ALPAERT
VUJO-KUL

Algemene vergadering voor Acco-leden

Acco is geen duister krocht waar men probeert de studenten zoveel mogelijk geld uit hun zakken te kloppen, wat sommige ekonomen ook mogen beweren. Bij Acco wordt het beleid mee gemaakt door een aantal studenten ten voordele van alle studenten. Zo

zijn de prijzen van kursussen met een iets grotere oplage misschien net iets duurder (alhoewel zeker niet slechter) dan in een kursdienst.

Maar hiermee kan de prijs van kleinere oplagen uit kleinere fakulteiten op een aanvaardbaar niveau blijven.

Zo kent Acco nog een aantal beleidsprincipes die niet geheim zijn. Iedereen die lid is van Acco kan trouwens verifiëren of het beleid wel voor alle studenten wordt gevoerd op een Algemene Vergadering op maandag 29 oktober in een vergaderzaal boven Acco (vanaf 18.30 u).

(TBC)

KOLUMN

Het internationaal terrorisme

Het belooft een hete herfst te worden. De plaatsing van de kruisraketten is nog maar naar de achtergrond van het politieke toneel verdwenen of enkele andere snoadaards eisen zich het recht op eigen BOM op. Neen, beste lezer, we hebben het hier niet over Bewust Ongehuwde Moeders of het Bed van Ouw Moemoe, laat staan een Bousw Onderneming in Moelikheden. Na baas in eigen buik, wordt het nu bom in eigen huis.

Iron Maggie mocht dèzer dagen ook meegenieten van deze nieuwe trend. Zo lang zij met bommetjes mag spelen (remember the Falklands) is er geen vuilte aan de lucht. O weechter als de privee ook zijn aanspraken maakt. 'Zo liberaal kan nu ook weer niet door de beugel' moet zij die nacht in Brighton gedacht hebben.

Afshuw alom, overal in de wereld. Het 'internationaal terrorisme' sloeg weer toe. Toch een kurieuze term dat 'internationaal terrorisme'. Zouden de heren politiekers daar echt in geloven? Wat betekent trouwens die mondvol klinkers en medeklin-

kers? Even het woordenboek raadplegen, dat doen ze tegenwoordig ook in het BRT-nieuws. Waarschijnlijk een didactisch truukje of een promotiekampagne van den dikken vandaal (toepasselijke naam, was me tot toe nog niet opgevallen).

Internationaal: 1: tussen verschillende naties, respectievelijk staten bestaande, plaatshebbende, tot stand gebracht, aangenomen of gebruikelijk... 2: waaraan door partikulieren of privaatrechterlijke organisaties uit verschillende naties wordt deelgenomen... De drie puntjes na 1 en 2 wijzen op een aantal gekijte uitdrukkingen waarin het woord voorkomt. Internationaal terrorisme komt er niet in voor en is waarschijnlijk in beide betekenissen bruikbaar.

Terrorisme dan maar opgezocht: het gedwee maken of demoraliseren van de bevolking door daden van terreur, met een politiek oogmerk: het uitoefenen van terreur.

Hoe moeten we dat nu koppelen, 1 + terrorisme (T) of 2 + idem dito? De heren politiekers gelieven eerst hun woordenboek

te raadplegen alvorens over te gaan tot het lanceren van een nieuwe reclameslogan. Soms kan dat een tweesnijdend zwaard zijn. En daar wij volgens sommige Leuvense organisaties toch van slechte wil zijn... 1 + T als werkhypotese.

Dan denken we onmiddellijk aan de Nato en het Warschaupakt, om het bij de voornaamste 'internationale terreurorganisaties' te houden (al geeft dit onmiddellijk een mooi voorbeeld van ons noordelijk gecentreerd egocentrisme, wij zijn allemaal verknoeid). Internationaal spreekt voor zich en terrorisme, wel ja dat laten we aan de lezer over. Toch nog even vermelden dat het optreden tegen vredesgroeperingen of efficiënter nog, het negeren ervan demoraliserend werkt voor - althans een deel van - de bevolking. Hierbij maken we abstractie van het ijzeren gordijn.

Maar terug naar onze bijenkoningin op weekend. De IRA pleegde de aanslag en demoraliseerde aldus de konservatieven of misschien wel heel Engeland. De gemiddelde TV-kijker zal daar

de dag nadien niet veel van gemerkt hebben. Hij is dan ook dom. Te dom althans om zelf zijn eigen verdediging (bommen?) te beheren.

Dit voor het begrip 'terrorisme'. Wat 'internationaal' betreft: dat is vanzelfsprekend niet van toepassing. Noord Ierland is toch een interne Engelse kwestie, of niet soms. En burgeroorlog, mag dat woord wel gebruikt worden in deze kontekst? Als alle oorlogsdaden getuigen van terrorisme (al dan niet internationaal) dan moet ijzeren Maggie nog maar eens goed nadenken en haar konklusies trekken. Het gaat natuurlijk niet op weerloze burgers in gevaar te brengen of een democratisch verkozen regime te onthoofden, al is het begrijpelijk. Deze verklaringen klinken overigens erg cynisch in haar mond. Wie jog er zo'n 368 naar huis terugervarende Argentijnen de dieperik in hoewel ze niet in de gevechtsszone vertoefden? Dus toch maar hypotese 1 aanhouden?

J. Neels

slaat weer toe

KOLOFON

Veto jaargang 11 nr. 5
dd. 25 oktober 1984

Redaktie

Peter Mostrey, Bart De Moor,
Toon Boon, Noël Herteleer,
Polleke Bijns, Dirk De Naegel
Luc Vanheerentals

Hoofdedakteur

Polleke Bijns

Redaktiesekretaris

Filip Huyzentruijt

Medewerkers

Pascal Lefèvre, Franky Bambust,
Hilde Devoghel, Gerda Van
Damme, Louis Paredis, Gilberte
Boeckmans, Bert Malliet, Guido
Janssens, Kristien B., Ria Van
Damme, Pol Deltour, Koen
Verboven, Gerd Franssens,
Vanzwanske

Foto's en doka

Kris Van Haver

Zetwerk en layout

Carl van Mol, Jan Loyens, Bert
Peleman, Guido Janssens, Polleke
Bijns, Ria De Schutter, Dirk De
Naegel, Peter Mostrey, Filip
Huyzentruijt, Toon Boon

Eindredaktie

Polleke Bijns en Gerd Franssens

Drukkerij

Rotatyp, Brussel

Oplage

8000 eksemplaren

Redaktieadres

's Meiersstraat 5

3000 Leuven

016/22.44.38

016/22.95.41

Kringraad zal dit jaar vooral werken rond aggregatie en medebeheer

Kringraad gaat dit jaar werken rond de lerarenopleiding aan de universiteit en rond de studentenvertegenwoordiging in de kringen. Rond de prioriteiten van deze punten bleek op de vergadering van Kringraad reeds voldoende consensus te bestaan. In het begin van elk academiejaar bepaalt de Algemene Vergadering van Kringraad rond welke te-

ma's zij dat jaar in de eerste plaats wil werken.

Kringraad is het onderdeel van de Algemene Studentenraad dat zich met het onderwijs en de werking van de kringen bezigt. De bedoeling van Kringraad is het studentenmedebeheer te stimuleren. Kringraad werkt vanuit de vaststelling dat een actieve studentenparticipatie een noodzakelijke voorwaarde is voor een goed onder-

wijsbeleid.

Geen extra-jaar voor aggregatie

Een eerste punt waarom Kringraad dit jaar wil werken is de aggregatie. Dit is niet nieuw aangezien de manke lerarenopleiding aan deze universiteit Kringraad reeds vroeger dwong om zich in de problematiek te verdiepen. Onderwijsminister Coens vat dit jaar echter het plan op om de aggregatie te hervormen. Waarschijnlijk zal hij er een extra-jaar van maken, zodat wie een baan in het onderwijs niet wil uitsluiten, een jaar langer voor een volwaardig universitair diploma zal moeten werken.

Volgens Kringraad is een verlenging van de opleiding overbodig en valt deze enkel in het nadeel uit van de studenten. Wie de lerarenopleiding aan de universiteit om onderwijskundige motieven wil hervormen, kan tal van andere maatregelen ter verbetering treffen. Het zal mede aan Kringraad zijn om de studentenbelangen in deze te verdedigen.

Konkrete initiatieven

Een tweede punt waarop de raad zich wil concentreren is de studentenvertegenwoordiging in de kringen zelf. Kringraad wil de onderwijswerking in de kringen stimuleren. Omdat Kringraad een samenwerkingsverband is van de kringen, dat beschikt over eigen middelen en eigen personeel, kan de raad meer ervaringen kumulieren dan één kring afzonderlijk, en kan ze bepaalde problemen waarmee de kringen zich geconfronteerd zien, beter bestuderen. Zo stelde de raad in het verleden al een brochure samen over studie-overlast aan de universiteit. Daarin werd het problematische karakter van de studiedruk in sommige richtingen aangetoond. De oorzaken ervan werden blootgelegd en Kringraad stelde enkele remedies voor.

De brochure is een handleiding voor wie in zijn kring rond dit probleem wil werken. Dit jaar zal Kringraad waarschijnlijk minder de nadruk leggen op studiewerk, maar meer op concrete initiatieven in de kringen zelf.

Tenslotte werkt Kringraad ook rond de kringwerking. Vorig jaar ging men met een initiatief van start dat men het *Kringvadmeem* noemde. Dit vadmeem zou heel wat praktische informatie bevatten voor wie zich in zijn kring met iets wil bezighouden; het organiseren van een weekend, het uitgeven van een kringblad, het bijhouden van de boekhouding, enzovoorts.

Men onderschatte vorig jaar echter wel de omvang van dit initiatief. Dit jaar zal men dus moeten selecteren. De Algemene Vergadering kwam echter nog niet aan dit punt toe. (WC)

Nog 1 plaats vrij Verkiezingen bij kringraad

Vrijdag jongstleden vonden er op de Kringraad nog enkele verkiezingen plaats. Er moest nog een vrijgestelde, een afgevaardigde voor Akademische Raad en twee leden voor het Interfakultair Centrum voor Aggregatie gekozen worden.

Normaal gezien gebeuren die verkiezingen in april, maar wegens de strubbelingen binnen de ASR verleden jaar waren er toen bijzonder weinig kandidaten.

KrUL-zijde werd Jef De Brabander aangeduid. Voor de vierde plaats waren er vrijdag twee kandidaten: Bart Keunen (NFK) en Koen Clement (Romania- en Kruller, stelde zich kompromiskandidaat op). Maar omdat de KrUL al een kandidaat had aangeduid en de AV waarschijnlijk geen tweede mandaat wou afstaan, maakte Koen Clement eigenlijk geen kans zodat Bart Keunen verkozen werd.

Voor de Interfakultaire Commissie voor Aggregatie tenslotte waren er helaas geen kandidaten en dus ook geen verkiezingen. Wie interesse en ambitie heeft, kan dus nog altijd zijn kans wagen...

Onderwijswerkgroep

Nieuwe keuzerichting bevat 1 student

WINA — Reeds enkele jaren heeft Wina, de fakulteitskring van de studenten wis-, natuurkunde en informatika, een degelijke onderwijswerking uitgebouwd. Om de presidiumvergaderingen niet nog meer te belasten en omdat een dergelijke werking ook veel arbeid met zich meebrengt, is er binnen Wina een onderwijswerkgroep opgericht. Deze werkgroep bestaat uit alle Winen die zich interesseren voor de kwaliteit van het geboden onderwijs.

Dat die kwaliteit wel veel te wensen overlaat, zal niemand verbazen. Het is niet voor niets dat bijvoorbeeld de opleiding wiskunde één van de richtingen is met hoge studiebelastingcijfers (2000 uur per jaar in twee kan). Daarnaast wordt men bij Wina de laatste jaren om de haverloop werd geconfronteerd met ingrijpende programmahervormingen naar aanleiding van de oprichting van de richting informatika en het aanpassen van de wiskunde-opleiding aan de "huidige noden".

Zo besloot de POK (Permanente Onderwijscommissie) van wiskunde vorig jaar tot de oprichting van een nieuwe keuzerichting in de eerste licentie wiskunde: *wiskunde met informatika*. De onderwijswerkgroep wees naar aanleiding van dit voorstel op de wildgroei in de informatika-opleidingen. Aan deze unief bestonden immers reeds 4 dergelijke opleidingen.

Vrij merkwaardig was ook de vaststelling bij het invoeren van dit programma begin dit academiejaar, dat de studenten uit de tweede kandidatuur wiskunde niet over de nodige voorkennis beschikten om deze richting te kunnen volgen. De onderwijswerkgroep vraagt zich af of men op een meer doordachte manier betere programma's voorstellen kan doen.

Door al deze moeilijkheden rond de nieuwe richting is deze natuurlijk niet meer zo populair bij het gros van de studenten. Niettegenstaande was er een inschrijving. De persoon in kwestie werd wel van diverse zijde afgeraden om het te doen, maar hij hield voet bij stuk. De nieuwe richting bestaat dus en er is momenteel één student.

Daarnaast kampt men bij Wina nog met het probleem dat door ziekte van een prof er hoogstwaarschijnlijk een keuzevak uit de tweede licentie niet zal gegeven worden. Dat terwijl dit vak door vele studenten gekozen wordt, onder andere omdat het interessant is voor de lerarenopleiding. De studentenvertegenwoordigers van Wina zullen er bij de POK in ieder geval op aandringen dat dit vak zou behouden blijven. □

Standaard Boekhandel

Leuven: Naamsestraat 57

OPEN DEURDAGEN

Vrijdag 26 oktober

Zaterdag 27 oktober

Zondag 28 oktober

Vrijdag 26 oktober

Van 10.00 tot 12.00 uur op wandel met Leuvense schrijvers. Tijdens een boeiende wandeling die vertrekt aan StandaardBoekhandel onder leiding van Lieve Vanbeveren, auteur van de gelijknamige brochure, maakt U kennis met Leuven als literaire stad. Gratis inschrijven bij Standaard Boekhandel Leuven: 016/23.98.21.

Zaterdag 27 oktober

Van 10.00 tot 12.00 uur op wandel met Leuvense schrijvers. Van 14.00 tot 16.00 uur een gezellig praatje met Armand Pien. Armand Pien bezoekt onze afdeling exacte wetenschappen (1ste verdieping). Alles mag U hem vragen! Vast en zeker vindt hij een reeks boeken die zijn bijzondere aandacht krijgen.

Zondag 28 oktober

Van 10.00 tot 12.00 uur op wandel met Leuvense schrijvers. Van 15.00 tot 18.00 uur Avant première van het nieuwe boek van Clem Schouwenaars "Ars Moriendi". Vanaf 14.00 uur: kinderanimatie met poppentheater Merlijn.

Maandag 5 november om 20.00 uur

In de Grote Aula van de KUL: André Leysen "Krisissen zijn uitdagingen" (in samenwerking met Uitgeverij Lannoo en studentenkring Ekonomika). Leysen heeft een stormachtige carrière doorlopen. Als voorzitter van het V.B.O. blijft hij met zijn gedurde en vernieuwde standpunten niet uit de aktualiteit. Het nieuwe boek van Leysen zal dan ook vast heel wat aandacht krijgen.

D'OMÉ

open
24 uur
lang

oude markt 53 - leuven
tel. 23 17 32

Groots optreden van de ordediensten Relletjes na lezing van Martens

Nietsvermoedend gingen twee Veto-redacteuren na de lezing van Martens richting Universum, alwaar de premier het stripkafee van de CDS zou openen. Groot bleek dan ook de verwondering toen bleek dat niemand ook maar de straat mocht oversteken aan het kruispunt bij het stadspark. Het was immers volledig afgegrensd door de Leuvense politie, gewapend met de wapenstok en een mondvoll brutaliteit.

Enkele minuten voordien was de premier door NSV'ers (Nationalistische Studentenvereniging) en TAK'ers (Taal Aktie Komitee) bekogeld met eieren en voetzoekers, terwijl werd geskand: "Gef om wapens, Martens" en "België barst!".

De premier bleek letterlijk het kafee

te zijn binnengevlucht. Enkele stoere politiebonken hadden postgevat voor de deuren van het kafee en beletten iedereen de toegang. Bovendien stonden zowel aan de Valk als aan de bibliotheek combi's met rijkswachters in overvalkleedij.

Binnenin bleken zich slechts een dertigtal gegadigden (CDS-leden?) te bevinden. Toen we later een prominent CDS-lid hierover ondervroegen, beweerde deze dat een en ander op initiatief van de 'staatsveiligheid' gebeurd was. Deze zouden gealarmeerd zijn geweest door de recente aanslagen van de CCC en de aanslag op Thatcher in Brighton. Bezorgd om het heil van de premier, zouden zij daarop maar een klein aantal personen hebben binnengelaten.

Hierdoor ging natuurlijk de voor een groot publiek bedoelde stunt, nl. dat Martens het stripkafee onder grote belangstelling zou openen, volledig de mist in.

Volgens een kelner van het Universum krioelde het binnenin trouwens van de BOB'ers: "Deze zijn te herkennen aan hun pak met klassieke snit en aan het feit dat ze praktisch niets consumeren."

Omstreeks elf uur dook premier Martens in zijn klaarstaande Mercedes, enkele voetzoekers ontploften en in ware Amerikaanse gangsterfeulleton-stijl vertrok de wagen, langs weerskanten geflankeerd door de breedborstige veiligheidsagenten.

Na afloop ondervroegen we Bruno Huygebaert, voorzitter van TAK-Leuven, naar de motieven achter de actie: "TAK is in de eerste plaats een aktiegroep met als gemene deler een nationalistic ingesteldheid. Ook deze aktie kaderde rond de drie werkingsassen van TAK: Amnestie, Taalaktie en zelfbestuur. Zo worden nog steeds meer dan 800 gezinnen sociaal getroffen door het gebrek aan

amnestiemaatregelen en dit veertig jaar na de feiten. In die zin is trouwens ook een boodschap gericht aan de paus. Wat betreft zelfbestuur heeft TAK geen zelfstandig uitgewerkte visie. Elke groepering die daardoor werken wil, kan bij TAK terecht. Voorwaarde is wel dat het voorgestelde zelfbestuur democratisch moet zijn."

Hoe zit het dan met de aanwezigheid van NSV'ers (te herkennen aan de grijze petten) bij de aktie? "Die mensen van NSV opererden binnen het kader van TAK. De nationalistic ingesteldheid van TAK laat verschillende invalshoeken en maatschappijvisies toe, gaande van NSV over Vlaams blok tot Vlaamse socialistisch-republikeinse beweging Arbeid. Een 'brevet' van nationalisme als dusdanig kan van geen enkele politieke kleur of zuil als alleenrecht toegekend worden. Het TAK vermijdt dan ook elke ideologische-politieke proliferatie en wil enkel een aktiegroep vormen waar alle Vlaamsgezinden mekaar kunnen treffen." Totdaar Bruno Huygebaert.

Oh ja, toen we dan eindelijk in het stripkafee door de CDS een pintje kregen aangeboden, mochten we ook even de hand van Erik Van Rompuy schudden. Voorwaar een geslaagde avond, vindt u ook niet?

BDM

Stille wake

Aan de uitgang van de Grote Aula hield de fluisierkampagne een stille wake met kaarsen na de lezing van Martens.

De aktie werd gevoerd om de bewapeningspolitiek van de huidige regering aan te klagen. De aktievoerders protesteerden tegen het feit dat vorig jaar nu beslist werd tot de aankoop van nieuw legermaterieel voor 100 miljard frank en dat er nu al sprake is van nieuwe bedragen. Bovendien zou België 11 miljard ekstra gaan besteden aan de NAVO. Ook de voorbereidende werkzaamheden voor de installatie van de kernraketten op de basis van Florennes, werden aangeklaagd.

Wetenswaardig is wel dat de BOB op voorhand de protestborden met slogans had laten in beslagname. Van een personeelslid van de Grote Aula vernamen wij dat die avond 70 politiemensen in burger "de zaak gewoonweg overgenomen hadden".

De tijd dat de politie niet op de kampus mag opereren is blijbaarder voorbij. Of was dit de uitzondering die de regel bevestigt? (BDM)

De Somer en de raketten...

Sinds hij bij de opening van het vorige akademiejaar aan de KUL de wereld met verstomming sloeg met een pacifistisch standpunt ten aanzien van de opstelling van kernraketten in ons land, heeft De Somer bij andere gelegenheden zijn standpunt van toen nog wat gepreciseerd. Bij de Universitaire Vredesdagen in maart van dit jaar bijvoorbeeld, was hij op alle universiteiten in dit land een graaggeziene spreker. Recent gaf De Somer een interview weg aan het maandblad Vrede'.

De Somer verklaart er zich opnieuw voorstander van het zetten van eizijdige stappen, cfr. de visie van de vredesbeweging in dit land. "Met het tiende, zelfs met het honderdste deel van het atoomarsenaal waarover het Westen nu beschikt, blijft er genoeg over als afschrikingsmiddel om de Russen van een atoomoorlog te weerhouden", aldus De Somer. "Ik zie wel in dat het Westen niet van de ene dag op de andere het bezit van alle atoomwapens kan laten vallen. Dat zou leiden tot een verhoogde dreiging van de andere kant: ze zouden hier ongehinderd kunnen binnen komen. Mijn tesis is: de spiraal naar beneden doen draaien in plaats van naar boven. Ik meen dat wij daarin het voorbeeld moeten geven, omdat het risico praktisch nul is."

De Somer kannte zich ook fel tegen het uit handen geven van de beslissing om atoomwapens vanuit ons grondgebied te gebruiken aan de Amerikanen. "De beslissing om atoomwapens te gebruiken overlaten aan de Amerikaanse president betekent in feite het opheffen van de Europese onafhankelijkheid. Zelfs indien u in de persoon van Reagan vertrouwen zou kunnen stellen, weet u niet welke president Amerika binnen 10 of 20 jaar zal hebben. Ik verwijs naar het voorbeeld van Hitler. Hij was een man uit het zogezegde 'beschaafde en christelijke Westen'. Het is nog maar 50 jaar geleden dat Hitler opkwam. Hij was niet een man die enkel gesteund werd door de marginales van de maatschappij. De Duitse intelligentie, de zakenwereld stonden achter hem. Wij mogen dat niet te vlug vergeten. Zulke nieuwe Hitler zou ook in de toekomst aan de macht kunnen komen. Mocht Komeiny de atoombom hebben, hij zou die wellicht afwerpen, meent u niet? Het is een veel te gevaarlijk wapen in handen van godsdienstige, ideologische of nationalistic fanatici. Daarvan is noch de toekomst noch het Westen gespaard, want niemand weet wat er uit de crisis kan voortkomen."

De Somer betreurt het fel dat in de discussies rond de raketten de etische problemen verzwegen worden. "Onze opvatting over oorlog of atoombommen moeten niet alleen in militaire of politieke termen gesteld worden, maar ook bepaald volgens de eigen visie van de christelijke mens. Indien het christendom toch iets méér aan de wereld te bieden heeft dan bijvoorbeeld de Sovjets, dan moet onze houding terzake volledig anders zijn. Dat is wat mij het meeste stoort in de voorlichtingsbrochure die door de regering uitgegeven werd als pleidooi voor het opstellen van de atoomraketten. In al die discussies wordt over de etische problemen gezweven. Enkel wordt gesteld 'als de Russen zoveel kernraketten hebben, moeten wij er ook zoveel hebben'. Dat vind ik onlogisch, niet

alleen uit etisch standpunt, maar ook militair. Men kan zich immers niet baseren op de klassieke termen van evenwicht, zoals toepasselijk op konventionele wapens. Zowel de kwaliteit van die wapens, als de mentaliteit van de mensen die ze bedienen zijn van zeer groot belang. Als u ziet welke middelen de Amerikanen hadden in Vietnam, waar ze de oorlog verloren hebben, als u ziet hoe moeilijk de Russen het hebben in Afganistan."

(1) Vrede, mei 1984, pg. 18 e.v. wordt uitgegeven door de Vrede VZW, Knokkestraat 44, Gent.

Zelfmoordpil bij kernaanval

In "De Standaard" van 15 oktober verscheen het bericht dat studenten van de Amerikaanse Brownuniversiteit in Providence het voorstel goedkeurden om in de universiteitsapoteek een voorraad zelfmoordpillen op te slaan voor het geval een kernoorlog uitbreekt.

1044 Studenten stemden voor, 687 tegen. De uitspraak van de studenten is echter niet bindend voor de universiteit, waarvan het bestuur trouwens al liet weten nog voor de dood niet toe te geven aan deze plannen.

Alumni voor afschrikking

De universiteit oordeelt sinds jaren dat de afgestudeerden ook hun persoonlijke inzicht in het universitaire gebeuren mogen behouden. Daartoe dient naast de diverse studentverenigingen ook het blad Alumni Leuven. Dit driemaandelijkse tijdschrift kwam met zijn herfstnummer op de proppen. En wat blijkt: de meest kassante uitspraak uit De Somers redevoering wordt in een kadertje als kwasi-redactioneel opgenomen. "Heeft het zin om mensen met één kans op vier om te slagen nog naar de universiteit te halen?" Het redactioneel vindt dat de politieke overheid eindelijk eens moet ophouden met het schermen met "demokratisering, gelijkheid en andere grote principes". Voorwaar, ook hier komt het universitaire gelaat in deze kristijd weer te voorschijn.

Zij die Veto nr. 2 niet gelezen hebben, kunnen in dit nummer overigens terecht voor een ingekorte rede van onze rektor. Er wordt ook nog met Hugo Poppe (prof. Wetenschappen) gesproken, en dit "meer dan een losse flodder over het weer van morgen, van volgende week, volgende maand, volgend seizoen. Het is een belevenis... waarbij de wereld plots anders wordt". Aangeraden kost dus.

Het meest boeiende artikel werd geschreven door professor Lamberts van de Geschiedenisafdeling. Hij verhaalt één en ander over het in 1977 opgerichte KADOC: het Katholieke Documentatie- en Onderzoekscentrum. Dit centrum wil de documentatie betreffende het katholieke leven in Vlaanderen vanaf het einde van de 18de eeuw verzamelen en ze ordenen, beschrijven en wetenschappelijk valideren. Het weze maar gezegd. Het centrum is overigens te vinden in de centrale bibliotheek.

Van aanranding tot zwangerschap

De editie 1984-1985 van het zakboekje van de vrouw is uit. Hierin wordt alle informatie voor de vrouw alfabetisch samengebracht, in een notepad als het ware, want het boekje telt zo'n 211 blz. Het initiatief bestaat al enkele jaren en wordt met geregelde tussentijden aangepast.

Toch enkele bedenkingen. Naast de uitgever RoSa en Kluwer vinden we ook Knack weer terug, wel een beetje vreemd na al die seksistische reclame van hun kant.

Verder zijn sommige termen verouderd. Zo wordt er bijvoorbeeld nog steeds melding gemaakt van geslachtsziekten waar het geslachtelijk overdraagbare aandoeningen zijn. Dat dit laatste geen eufemisme is blijkt bijvoorbeeld duidelijk bij syfilis (javel sigma) waar de problematiek hoofdzakelijk van neurologische aard is. Op zo'n manier haal je dit tema natuurlijk niet uit de schaamtehoek.

Gelukkig zijn er ook suggestiekaarten voor aanvullingen en verbeteringen bijgevoegd. Hopelijk worden die druk gebruikt om nog andere feiten zoals het niet vermelden van uitgaven van organisaties en dergelijke uit de wereld te helpen.

Vreemd is ook dat de mannenwereld probleemloos gekopieerd wordt. Zo vragen wij ons af waarom al die personaliteiten (vrouwelijk — het zou er nog aan mankeren) hun mening moeten verkondigen vooraan in het boekje. Het staat waarschijnlijk slijk en mischien levert het ook wat stemmen op binnenkort. Anders is ook wat Anders.

Natuurlijke kinderen

Enkele weken geleden maakten we in deze kolommen melding van de CGSO-brochure over natuurlijke kinderen (zie Veto 2, dd. 4 oktober 1984). Ondertussen is er nog steeds niets veranderd aan de wetgeving (daterend van 1804). Wel worden momenteel nieuwe stappen in die richting genomen en besteedt de pers meer aandacht aan deze problematiek.

In De Nieuwe van 11 oktober 1984 meldt men dat het wetsontwerp Van Elslande (daterend van 1978) met betrekking tot deze materie begin oktober weer op de agenda van de senaatskommissie van Justitie is geplaatst.

Of dit ontwerp — dat elk onderscheid tussen kinderen die binnen of buiten het huwelijk werden geboren wil opheffen — ditmaal heelduits door het parlement zal geraken is zeer de vraag. De amendingsregels zullen ook nu weer hun eroderende funktie uitoefenen.

Nieuw is ook dat de Werkgroep Ongehuwde Ouders op haar beurt overweegt klacht in te dienen bij het Europees Hof. Sinds 11 jaar geleden Paula Marckx, zelf ongehuwde moeder, zich tot deze instantie wendde en zes jaar later, in 1979 de Belgische Staat veroordeeld werd wegens het niet naleven van de Europese Konventie, is er nog steeds niets veranderd. Het arrest Marckx is enkel toepasbaar op dat specifieke geval. Niet alle rechtbanken zijn even flexibel als bijvoorbeeld Turnhout,

Tongeren en Hasselt om dit ook in andere gevallen toe te passen en op die manier in te gaan tegen een verouderde wetgeving terzake. Vandaar het mogelijke nut van een algemene klacht.

Het statuut van de gewetensbezwaarde wordt verder uitgehold...

'Burgerdienst voor de jeugd', de organisatie die aan belangenverdediging wil doen op het terrein van de gewetensbezwaarden in dit land, staat op haar achterste poten. Nadat de ministerraad van 21 september 1984 een viertal socio-kulturele organisaties heeft geweigerd, als plaats waar een gewetensbezwaarde zou kunnen tewerkgesteld worden, lijkt het hek van de dam. 'Dit is een gevaarlijke ontwikkeling', meent BDJ. 'Dit betekent dat alle organisaties die niet in de smaak vallen van één of andere minister er gewoon uitvallen en dat er geen enkele rechtszekerheid meer is'. Wat is er loos? Sinds 1975 kunnen gewetensbezwaarden niet enkel hun dienst vervullen bij de civiele bescherming (of ongewapende legerdienst), maar ook bij socio-kulturele of verzorgingsinstellingen. In de wet van 1975 werd evenwel gestipuleerd dat 'al deze instellingen bij KB moeten worden voorgelegd en goedgekeurd door de Ministerraad'. Jarenlang werd er vanuit de Ministerraad nauwelijks aandacht besteed aan de goedkeuring van deze instellingen, en werd in de praktijk alles geregeld door de administratie die naakeef of de instelling voldeed aan de gestelde voorwaarden. De formaliteit van goedkeuring door de Ministerraad werd dus niet vervuld, maar de administratie sloeg daar geen acht op, omdat dit een soortgelijke situatie was als bij andere dossiers (cfr. diensten voor erkenning van jeugd en volwassen organisaties, BTK's enz...). In het begin van 1984 kwam echter 2 instellingen, die door de administratie geweigerd worden als tewerkstellingsplaats voor een gewetensbezwaarde, in beroep bij de Raad van State. De Raad van State antwoordt hierop dat in feite geen enkele organisatie officieel erkend is, omdat de genoemde formaliteit niet werd vervuld. Deze situatie is door de liberale regeringspartij (PRL) aangeprezen om striktere criteria te eisen voor socio-kulturele organisaties die gewetensbezwaarden willen tewerkstellen. Pogingen van Nothomb om de lijst van organisaties die sinds 1982 nog gewetensbezwaarden hadden tewerkgesteld aan de Ministerraad ter goedkeuring voor te leggen, mislukten. Intussen zijn er overgangsmaatregelen getroffen in afwachting dat de nieuwe criteria opgesteld zijn. Als op 21/9/1984 de Ministerraad 4 socio-kulturele organisaties weigert, maakt dit duidelijk dat de Ministerraad helemaal geen wetswijziging nodig heeft om kuis te houden in de organisaties. De Ministerraad wil zelf oordelen over 'het maatschappelijk nut'...

'Alles doet vermoeden dat de zaak zeer ernstig is en de regering Martens een ware heksenjacht wil inzetten tegen de organisaties in de socio-kulturele sektor', aldus BDJ.

Martens, go home?

Met veel tam-tam was de komst van premier Martens naar Leuven aangekondigd. Gevolg was een overvolle Grote Aula, waar de eerste minister vooreerst de kans kreeg zijn sociaal-economisch beleid toe te lichten en vervolgens in de clinch ging met het studentenpubliek.

De organisatie was in handen van CDS-Leuven (Christen-demokratische Studenten), die hiermee haar werkingsjaar met grote luister wou inzetten. Een en ander liep echter niet volgens plan.

Dinsdagavond 15 oktober installeerde ondergetekende zich op een "voorbehouden" plaats in de Grote Aula naast de andere aanwezige prominente: Rektor De Somer, Groepsvoorzitter Humane Wetenschappen De Broeck en Leuven burgemeester Van Sina.

Zoals alle rockconcerten begon ook Martens' optreden met een halfluur vertragen, dat door de aanwezigen werd opgevuld met traag handgeklap en dito voetgestamp.

Incidentrikk

Toen Martens dan met zijn gevolg onder applaus en gejuich binnenschreed, werd hem door enkele Christop-leden (zie elders in deze Veto) een symbolisch spaarvarken overhandigd.

Enkele 'gepette' KVHV-studenten ontvouwen daarop twee spandoeken met de leuzen *O tempore, O Martens* en *In '59 uw woord, wanneer uw daad*. Hiermee wilden zij protesteren tegen o.a. de amnestie-politiek van Martens, die toch als studentenleider eind de jaren '50 één en ander beloofde maar het sindsdien bij die belofte hield.

Toen zijn echter ook nog het *lo Vivat* aanhieven, werden zij door de rest van het publiek weggefloten.

Hierop nam kersvers CDS-voorzitter Hugo Bogaert het woord en leidde hij de premier in als "de bekendste Christen-demokraat in België" die "ongetwijfeld het antwoord kent op de vraag: hoe geraken we uit deze crisis?"

Economie is ons noodlot

Toen besteg de premier het spreekgestoelte. "Ik voel me 24 jaar jonger. Immers, zo lang is het geleden dat ik hier stond als preses van het Verbond, voordien preses van VVS en voorzitter van het jeugdkomitee expo '58. Ik kom hier spreken als eerste minister, maar niet als een neutrale. Wel als christen-

demokraat, gesproken uit de Vlaamse gemeenschap, maar verantwoordelijk voor bestuur van gans het land."

Volgens Martens wordt onze democratie momenteel onder druk gezet niet alleen door geweld, maar ook door de crisis, die absoluut moet overwonnen worden: "Economie is ons noodlot", zei de premier.

"De naoorlogse jaren kunnen ingedeeld worden in drie periodes. De gouden zestig jaren, gekenmerkt door een jaarlijkse economische groei van 5%, winstgevende balansen, weinig werkloosheid en een sterke sociale zekerheid. Ten tweede de periode van '74 tot '81 waar nagenoeg alle fundamentele evenwichten ontworpen worden, zowel intern als extern, begrotingen, werkgelegenheid, betalings- en handelsbalansen.

In deze periode trachtte ons land gelijke tred te houden met andere landen ten koste van de evenwichten, door te gaan lenen in het buitenland. Een derde periode wordt ingeluid in 1981. Van dan af worden pogingen ondernomen tot herstel en dit door alle sociale partners. De werkloosheid was hier in meer streken gestegen dan in andere landen en betalingsoverschotten werden opgesoupeerd. Ook de inkomensverdeling geraakte scheefgetrokken ten voordele van de burgers en ten nadele van de staat en de ondernemingen.

Deze hele ontwikkeling gebeurde echter zeer geleidelijk en het heeft geruime tijd geduurd voor men zich van dit alles bewust geraakte", aldus Martens.

"De verkiezingen van november '81 waren echter een keerpunt. De werkloosheid kreeg toen definitief het perspectief van lange duur en de overheidstekorten werden reusachtig. Wat vóór deze verkiezingen onmogelijk was, was het era wel: nl. het voeren van een echt herstelbeleid.

De regering heeft hierste 3 prioriteiten gesteld:

1. Het concurrentievermogen van de ondernemingen moet worden rechtgetrokken.
2. De overheidstekorten, die in '81 nog 13% van het bruto nationaal product bedroegen, moesten teruggedrongen worden. Hierbij is het objectief 7% tegen 1 januari 1987, waardoor we op het nivo van het EEG-gemiddelde zouden komen.
3. De werkloosheid moet bestreden worden. In de bedrijven moeten hiertoe nieuwe arbeidsplaatsen gecreëerd worden. Het parallelle arbeidscircuut van de overheid kan immers maar tijdelijk zijn.

Er werd toen bovendien geopteerd voor een shocktherapie. Zo werd de Belgische Frank met 8% gedevalueerd. Bovendien werd, niettegenstaande het protest van vooral de vakbonden, de automatische indexering van de inkomens met 2% opgeschort, wat een bedrag vertegenwoordigt van 29 miljard (9 miljard sociale bijdragen, 8 miljard belastingen, 12 miljard netto-lonen). Dit was vooral noodzakelijk om de concurrentiekracht van de ondernemingen te herstellen."

Interventionistisch

Martens wees ook op de paradox dat een zgn. centrum-rechts regering toch een uitermate interventionistische politiek voert, sterker dan in de andere EEG-landen. De zogenaamde 5-3-3 politiek (5% arbeidsvermindering, 3% matiging, 3% compenserende indienstneming in bedrijven) hebben positieve resultaten opgeleverd, aldus de premier: "Wanneer we cijfers van het eerste trimester van '83 en '84 vergelijken, dan zien we dat het verlies aan arbeidsplaatsen gestopt is en dat er 15000 nieuwe werden gecreëerd. Bovendien is er een vermindering van de werkloosheid in september '84 vergeleken met september '83.

Gelet op de onzekerheid van de interne conjunctuur is de vraag echter: kan deze positieve ontwikkeling doorgedreven worden?"

De drievoudige doelstelling van de regering is werkelijk het minimum minimum: "Alleen op basis hiervan is sociaal-economische vooruitgang mogelijk. Al te beaat optimisme is echter voorbarig. Zo zorgt de sociale zekerheid voor 1/3 van het totale inkomen van de bevolking. Dit is een formidabel mechanisme dat zeer strak in de hand moet gehouden worden."

Christendemokraat

"Nochtans ben ik ook christendemokraat", sprak de premier. "Steeds zijn minimumlonen en -inkomens gespaard en is ook elke sociale verhoging geïndexeerd. Dit is nu niet

langer mogelijk maar dat betekent daarom nog niet dat we deze principes om de zwakkeren te beschermen zomaar opgeven."

In België is ook al jaren lang de roep te horen naar meer politieke duidelijkheid, bijvoorbeeld de opdeling in progressieven en conservatieven.

Maar is het geen fundamentele voorwaarde voor de oplossing van de crisis dat samenwerking noodzakelijk is?

De westerse wereld heeft behoefte aan een nieuw maatschappij- en mensbeeld. Er is een sterke behoefte aan vernieuwing in gedachten. De christendemocratie, die nu schijnbaar in moeilijkheden verkeert, biedt deze nieuwe visie. De christendemocratie wil kansen geven aan de creatieven, die ook oog hebben voor mensen in nood. Maar voor de christendemocratie zal alles afhangen van de komende generatie, besloot Martens, waaraan het groot deel van het publiek zich overgaf aan enkele minuten applaus.

Debat

Daarop beantwoordde Martens enkele vragen.

"Hoe rijmt u het standpunt van de regering (en van de CVP) in verband met kernraketten, met het genuanceerde standpunt van 'partijgenoot' rektor De Somer?", waarop Martens gewoon het officiële regeringsstandpunt debiteerde: De Belgische regering wil wel dat er onderhandeld wordt. Al of niet installatie van de kernraketten is verbonden aan het succes van deze onderhandelingen.

Omdat we deel uitmaken van de NAVO, moeten we onze verplichtingen nakomen, maar wij spelen geen passieve rol! Alleen door ons vastberaden te tonen, kan de Sovjetunie bewogen worden tot bepaalde stappen. De geschiedenis zal uitwijzen wie gelijk heeft, aldus Martens.

"Heeft de KUL geld gestort in de verkiezingsfondsen van de CVP?"

Waarop Martens lakoniek: "Ik weet het niet."

En de vraag: "Wie zou u willen als president van de Verenigde Staten?" ontlokte het antwoord: "Als eerste minister mag ik mij hierover niet uitspreken."

"Wordt de geloofwaardigheid van de parlementaire democratie niet sterk aangetast door enkele kleingeheden zoals het gekonkeloos rond Pégard en het parlementair absentisme?"

De premier antwoordde hierop dat er teveel parlementsleden zijn (400 in Kamer en Senaat tegen slechts 150 in Nederland) en dat er opnieuw een grotere politieke macht moet gegeven worden aan de parlementaire fracties en fractieleiders i.p.v. de partijbesturen.

En wat betreft de 'amnestie' konstateerde Martens dat tot nu toe nog geen enkele regering erin geslaagd was, om een algemene behandeling van de dossiers met alle partijen door te voeren.

Als besluit bedankte Hugo Bogaert de premier voor zijn komst. Deze laatste nam wel het hem aangeboden bloemstuk mee naar huis, maar 'vergat' het hem eerder geïntroduceerde spaarvarken.

BDM

Binnengevlucht in kaffee Universum kan er toch nog een opgelucht lachje af bij onze premier. (foto Veto)

Een nieuwe wind binnen de Christen-democratie

Chripol stelt zichzelf voor als een organisatie die zich richt tot alle christenen, zowel studenten als niet-studenten, die zich met politiek bezighouden. Een hele mond vol om een brochure mee te openen. Maar je weet ondertussen wel waar je aan toe bent. Zeker als je even verder leest dat het de bedoeling is via studiewerk en overleg met elkaar tot een nieuw christendemocratisch inzicht en identiteit te komen. De organisatie is ontstaan als afscheuring van het CDS en wil blijkbaar een andere weg inslaan dan het slaafs opvolgen van standpunten uit hogere regionen.

Dat zij contact zoeken met niet-studenten is in dat opzicht niet zonder betekenis. Al te vaak wordt politiek bedreven vanuit een intellectueelistische ivoren toren. De voordrachten waarvan deze Veto verslag uitbrengt vormen daar een uitstekende illustratie van.

In hun informatiebrochure zet de groep haar grondslagen uiteen. Opvallend is de aandacht voor actuele thema's en nieuwe tendenzen binnen onze samenleving: vrede en veiligheid, milieu, maar ook respect voor vrije groepsvorming.

Deze opsomming is niet exhaustief en binnen dit bestek kan er ook niet dieper op ingegaan worden. Veel verder dan enkele programmaverklaringen komt men in dit eerste deel overigens niet.

De werkgroepen (een niet gering aantal) zijn er dan ook om dit alles verder uit te diepen.

In een tweede deel van de brochure worden enkele standpunten vertolkt betreffende hete maatschappelijke hangijzers.

Abortus blijft het 'doodmaken van leven'. Nochtans dient de wetgeving aangepast en dringt een *heperke en duidelijk afgejinde vorm van legalisatie* zich op. Hierbij argumenteren zij dat in andere landen bij legalisatie geen stijging van het aantal abortussen werd vastgesteld. Anderzijds komt deze maatregel wel ten goede van de volksgezondheid (denk aan de gevolgen van klandestiene ingrepen).

Met betrekking tot de veiligheid in de wereld is Chripol tegen de plaatsing van raketten. Wel pleiten ze een drastische verhoging van de conventionele strijdkrachten.

Wat betreft de economische crisis stellen zij een toename van de bedrijfsdemocratie voor in de richting van zelfbeheer. Hiertoe zou ondermeer een scheiding van aandelenbezit en juridische beschikingsmacht over de onderneming kunnen bijdragen.

De drie standpunten worden elk voorafgegaan door een goed gedocumenteerde historische inleiding en zijn niet definitief te noemen. Zo zal de werkgroep Economie en Samenleving het laatste probleemgebied verder onderzoeken.

Chripol maakt in elk geval duidelijk dat er binnen de Christendemocratie nood is aan bezinning en dat een slaafse volgzzaamheid aan partij- en andere standpunten van hogerhand niet de enige weg is. Een interessant initiatief, al is de vraag of de groep niet teveel hooi op de vork genomen heeft.

J. Neels

Voor de informatiebrochure (25 br.) en verdere inlichtingen kan men terecht bij Guy Vandenbrouck, Tiensstraat 118. Er is een brochure over Martens V (Socio-economisch doorlicht) verschenen (tevens 25 br.)

fame

Café Oude Markt 42 Leuven

VOOR DAG - EN NACHTVLINDERS

op donderdag 25 oktober geeft de FAME ter gelegenheid van de 1ste verjaardag van de opening, in de loop van de avond DRIE GRATIS VATEN weg. Van harte welkom.

Acht dagen door Rusland

De laatste jaren wordt het stilaan een traditie dat in de fakulteiten Economie, Rechten en Toegepaste Wetenschappen een jaar naar Rusland trekt. Ook in Polen Sok overweegt men dit akademiejaar een trip naar het land van de grote beer te ondernemen. Wij zonden vorig jaar een medewerker met zo'n reis mee en vroegen hem een anekdotisch verslag van dergelijke trip naar te schrijven. Als opwarmer kan het de studenten, los van directe politiek-economische overwegingen, tonen naaden aanzetten. Hierna volgen zijn bevindingen.

SS-20 is nog altijd geen Russisch rammelvliegtuig en onze vlucht verliep dan ook iets trager dan verwacht. Fasten your seatbelts is onverstaanbaar in het Russisch, en dat slaan wij dan maar over. Na enkele uren sloeg het vliegtuig zijn schaaften uit en landden wij veilig op de lokale ijspiste van Leningrad. Maar tijd om onze ski's aan te binden kregen wij niet. Aan de controle hadden we die tijd wel, maar het ijs en de sneeuw hadden toen reeds plaats gemaakt voor pakken zenuwen en pakken en zakken. Smokkel was mogelijk zij het liefst zeer onopvallend. Gelieve immers geen dollars in je paspoort te draaien. We zijn hier niet op een autokontrolle. "En moet meneer soms een zelfklever hebben voor zijn kleine? En kijk eens wat een prachtige jeansbroeken wij

Vijf kilo Lenin, a.u.b.

Brezjnev en Andropov zijn dood, leve Brezjnev en Andropov. God hebbe hun ziel en hun nagedachtenis. Nog personen die voor eeuwig uit de geschiedenis verdwijnen. Want dat is het grote verschil: staatsleiders worden in het Westen na hun dood groter dan zij ooit geweest zijn. De Russische staatsleiders en prominenten (Trotsky, Kautsky, Stalin, Chroestjev...) worden na hun dood nog eens doodgezwegen. Enkel de vader des vaderlands, ons aller kameraad Lenin mag ook ons aller huisgezel zijn: beeldjes, speldjes, posters, muurtekeningen... God is onder ons. Zelfs zijn lichamelijke manifestatie wordt zorgvuldig bewaard in een mooi kistje. De schone slaper stinkt ondertussen wel en enkel

waar je naar hartlust kan stoeien, als in de handen, waar je uren kan genieten van zo'n ijsje omdat het toch niet smelt. Bovendien was de smaak raak, evenals de smaak op het andere ijs. Allerlei toeristen verdwenen af en toe eens in de sneeuw, kwestie van te vermijden dat de een het warmer zou krijgen dan de ander. In Russia, only some pigs are more equal than others.

Pet foods corporation

De Russische basisvoeding is dus het ijs. Dit wordt naargelang van de dag der week aangevuld met stoofvles, stoofkarbonaden of stoofvlees. En als echte Rus eet je daar nog enkele blokjes zuiver vet bij. En wie zei daar weer dat de Russen niet werken. Terwijl je aan het voorgerecht begon, was de soep al daar. Was die koud, was daar al de hoofdschotel. En als je (eindelijk) klaar was met je voorgerecht, stond ook het dessert al voor je. De Russische economie draait dus goed: zelfs het eten verloopt daar aan

rustig je kaartspelletjes verder. Zeker als er nog enig drinken bijhoort. Daarvoor moet je dan wel zelf zorgen, want als je om 2 uur de "teedame" een kopje tee gaat vragen, hol je best zo snel mogelijk naar je slaaphok. Lig je dan juist in bed, dan heeft het plankomitee weer een verrassing in petto. Zes uur 's morgens en floep: het schitterende bewijs dat Russische radio's evenveel decibels (of zijn het pk's) kunnen afleveren als Westerse. Naar het schijnt is dit het Pavlov-systeem om op te staan. Nog niet zo gekonditioneerd mochten wij dan ook Moskou-station bereiken in de bedstee. Zeer gekonditioneerd door allerlei fysieke factoren verlieten wij echter gehaast en slaapdronken de trein.

Stroomsterkte: 600 personen

Winkelen in Rusland is de meest eenvoudige bezigheid die er bestaat. Hierbij volgde men de hiernabeschreven procedure. Men plaatste zich op de stoep. Een stroom loperaars passeert. Met een aanloop dringe men binnen in één of andere opening. Vervolgens rekuperere men enkele minuten door zich te laten meedrijven. Op sommige ogenblikken neme men echter een snelle beslissing: men volgde de hoofdstroom verder of men slage af met een zijstroom. Gegarandeerd komt men in een winkel terecht. Men strome mee naar de plaats waar er iets te koop is. Al stromend kieze men een produkt. Vervolgens strome men mee naar de kassa, alwaar men betale. Daarna drijve men met het betaalbewijze terug naar de produkten, om in volle vaart zijn koopwaar op te vissen. Uren kan men zo fantastisch rondobberben. Men diene wel op te passen voor tegenstromingen en draaikolken. Zie hier enkele voorvallen.

Voerval

Een stroming drijft hardnekkig een afdeling van een winkel binnen. Anderzijds verlaat een even sterke stroming het magazijn. Men denkt onmiddellijk, alvorens het te laat is: "Er is hier iets te koop". Men drijft mee de winkel binnen. Op zeker ogenblik verlaat men even de stroom om een bepaald produkt beter te bekijken. Na afloop daarvan draait men zich om en staat nog met zijn tweetjez enzaam in een reuzegroot magazijn.

Het kan ook gebeuren dat je met zijn drietjes naar een verkoopsstand slaapt. Je wijst naar een bepaald iets en vraagt om het even te bekijken. Plotseling ontstaat er een deining en een stroming stort zich op je. Er moest zo eens een zeldzaam produkt opnieuw te koop zijn...

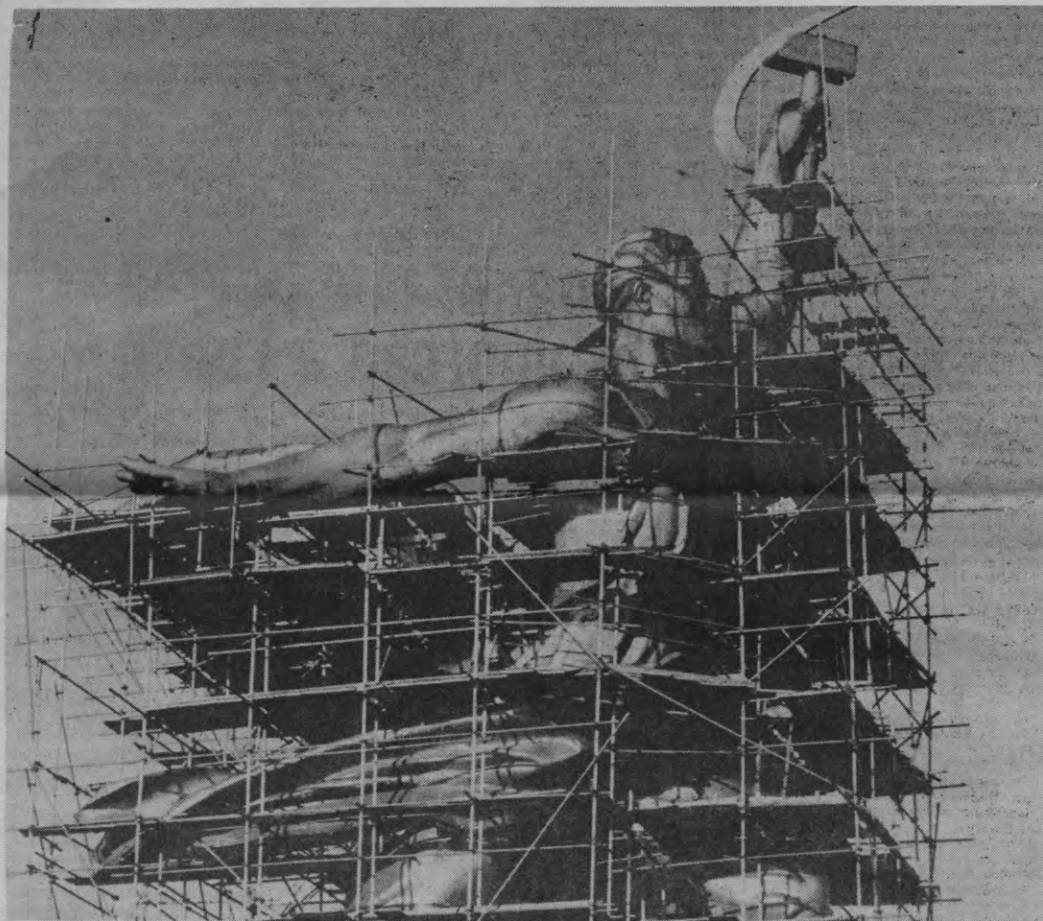
De impressionisten

En onze kultuur, zal u zeggen. Die hebben we nog het meest van al bijgeschaafd. Maar zoets valt natuurlijk moeilijker te verwoorden dan enkele anekdootjes. Leningrad was mooi (en zal dit morgen nog wel zijn): groteske en prachtige gebouwen, bijna alle nog in de oude stijl. Ieder zijn eigen paleisje was daar ook niets te veel voor de vrienden der tsaar. Moskou is één stuk beton met daarbinnen echter prachtige oasen (denk onder meer aan het Rode Plein, Kremlin...). En de Russische musea zijn even Russisch als de fritten Arabisch zijn. Allerhande mooie interieurs (van hoofdzakelijk Italiaanse ontwerpers) en een rijkelijke inhoud. Vooral de Franse impressionisten lijkden al hun meesterwerken ginder afgeleverd te hebben. Ook de Belgische schilders (of hun doeken) hebben ginder politiek amsel gekregen. Voor de Russische kunst zullen we binnenkort eens naar New York afzakken.

Konklusie

Uiteraard leer je op vier dagen Leningrad en vier dagen Moskou geen land kennen. Vanzelfsprekend geraak je nauwelijks in de subkultuur. Toch krijg je veel vrijheid (vijf trokken ons ook zelden iets aan van de gidsen). In elk geval loonde het de moeite, omdat we toch een aantal vooroordeelen konden bijwerken. Aarzelen om mee te gaan met een dergelijke reis (indien financiële problemen niet bestaan) is enigszins af te raden. Dit verslagje geeft immers geen volledige indruk: tientallen bladzijden kunnen nog gevuld worden. Do swedianja. En vergeet de jeansbroeken niet."

bewerkt door TBC

"Rusland bezoeken in de winter. Het druist tegen alle vogellogika in. Barre temperaturen. Verkleumde toeristen, onder invloed van de vodka en de impressies (bij de een al wat meer het een dan het ander). En dan een reisverslag moeten schrijven. Maak dat mee, op een ogenblik dat je je inspiratie aan de grens hebt moeten afgeven. Neen meneer, inspiratie mag je niet uitvoeren uit dit land. Evenmin als Russisch geld. Alleen de impressies konden mee in de valies. Dan maar neerschrijven vooraleer alles naar de zolder van ons geheugen verdwijnt. Onze reporter ter plaatse zal dan ook geen objectief verslag neerschrijven. Wat kan men immers verwachten van een geïndoktrineerde pseudo-Rus?

On the border

Zoals alle reizen start een reis met een start. Dit behoort tot de meest normale zaken ter wereld, schijnt het. Wij slaan dit dan ook niet over, want boeiend was ons vertrek wel. Men maakt je gedurende maanden wijs dat je naar Luxemburg gevoerd zal worden vanuit Londen. Daar zouden wij opgestapeld worden in een Russische SS-20, richting Leningrad. Vol onschuld stap je dan op de bus en word je gedropt in Zaventem. Nu, een luchthaven is wel een luchthaven, maar een

voor u meegebracht hebben. Do you want some chewing gum?" De gom erover (tussen haakjes: de "goom" is een magazijn in Moskou).

Black is black

Zwart geld is in, dat weet elke Belg. Maar in Rusland leef je wat dat betreft in het paradijs, zij het slechts het aardse. Als geboren en getogen handelaars stortten wij ons gedurende een volle week op alle soorten transakties, die volgens de wetgeving duidelijk stonken (neen, geen aankoop van chemikaliën). Nonkel pater moest het eens weten. Hopelijk krijgen wij van dit alles geen zwarte ziertjes.

Russificatie

Een toerist zou geen toerist zijn als hij zijn reis niet zou kunnen bewijzen met allerhande illustratiemateriaal. De Westers-aangelegden onder ons schoten daarom bergen foto's. Maar de geboren en getogen trappers schoten vossen en beren (althans de musen ervan). Geef een Rus een hand en hij neemt niet je arm, maar je broek of jas. Geef een Belg geld en hij koopt zich tot een Rus en verwerft enige delen Lenin.

zijn huid is nog te bezichtigen. Want van binnen heeft Madam Tussaud hem opgevuld met was. Maar het blijft een belevenis samen met enige honderden meters Russen te wachten op een glimp Lenin. Ondergetekende was zelfs tot de gelukkigen die meer mochten beleven. Als verdacht sujet (≠ sovjet) mocht ik enige doortastende beweringen ondergaan en enkele malen achteraan de rij herbeginnen. Maar tenslotte was ik toch bij de gelukkigen en het leek er zowaar op dat zelfs Lenin even glim(p)lachte.

Just walking in the snow

Temperaturen in Rusland zijn koud. Maar alles is relatief, zei Einstein. Sommige temperaturen in Rusland zijn nog kouder. "This is radio Moskou. Today the weather will be fine. Temperatures will vary between -17 and -25. Tomorrow's forecast: very hot weather with temperatures around -8." Koude voeten worden nog kouder als je koude oren dergelijke berichten vernemen. Eén voordeel: sneeuw smelt niet als sneeuw voor de zon. Elke Rus zijn sneeuwtoppijpe en wij onze sneeuwpretpjes. En de ijsjes zijn ook heerlijk. Zowel op de rivieren,

de lopende band. Zo hadden wij het natuurlijk niet bekeken. Je huurt even een restaurantje af dat duidelijk bestemd is voor partijtjeden. Voor luttel (zwart) geld eet je je dan rond aan allerlei heerlijkheden en bergjes kaviaar. En voor dezelfde prijs vloeit de vodka en de sjampanskawa rijkelijk.

Close your eyes and...

De omgang met het Russische volk verloopt niet van een leien dakje. Over het algemeen zijn zij zeer gesloten en op zichzelf betrokken. Zo zie je een Rus rustig op straat rondkuieren terwijl hij eventjes enkele bladzijden pure wiskunde leest. Zo voel je hoe een andere Rus je gewoon omverloopt als je op straat rondslendert. En waag het niet een plaatselijke schoonheid aan te spreken (en die zijn er), want zij zorgt dadelijk voor een wegomlegging.

'k Neem vandaag de trein...

Naar je liefje rijd je in Rusland per nachttrein. Leningrad by night — Moskou station in the morning. En ook hier zorgt de planning voor de burger. Om 12 uur 's nachts valt de radio uit. Bedtijd, kindertjes. Maar als je niet elke nacht met de trein rijdt, ontgaat je dit natuurlijk en speel je

Het streven naar een democratisch beleid

De mens is gemaakt om zich te bewegen en niet om zittend door het leven te gaan. In deze tijd van computers, massale automatisatie, massamedia en burocratie heeft deze stelregel echter haar waarde verloren. De meeste mensen — en dit geldt ook voor de studenten — brengen hun dag al zittend door, hun konditie en spierkracht is langzaam maar zeker verloren gegaan. De remedie daartegen is een actieve sportbeoefening. En dat is nu wat men de laatste jaren aan onze universiteit probeert te creëren.

De instantie die de studenten moet warm maken voor een dergelijke sportbeoefening is de sportraad. Maar wat is de sportraad precies? Hij is de organisatie van sportverantwoordelijken van de verschillende fakulteitskringen, enkele peda's alsook de sportverantwoordelijken van een aan-

tal speciale sporttakken zoals zeilen, alpinisme, zweefvliegen speleologie. Zodoende biedt de sportraad de student(e) de mogelijkheid zijn of haar sport naar keuze te beoefenen. Zoals de sportraad zelf onderstreept is het aanbod inderdaad groot en ruim gediversifieerd, gaande van alpinisme tot zweefvliegen, van aerobics tot zeilen en zwemmen. Eén voorwaarde is aan dit aanbod tot sportbeoefening verbonden. De student(e) moet de sportkaart kopen (250fr). Met deze sportkaart kan men wel ten allen tijde terreinen en zalen betreden en sportmaterieel lenen.

Een drang naar actieve sportbeoefening ontwikkelt men het best door het invoeren van een "sport-voor-alen beweging". Men moet de sport zo democratisch mogelijk maken. Een goed sportbeleid betekent zoveel mogelijk mensen optimaal aan sport laten doen. Dit heeft de sportraad ingezien. Elk jaar organiseert hij enkele massasportactiviteiten.

- woensdag 7 november: studentenmarathon Antwerpen-Leuven
- woensdag 14 november: kwistaxrace op het Hogeschoolplein

- dinsdag 27 november: 24-uren-aflossingsloop op het Sportkot

Het Tweede Leuvens Internationaal Studenten Sport Torneo (LISSST) dat van 6 tot 8 maart 1985 doorgaat, beschouwen wij niet als een "massasportmanifestatie" omdat door dit toernooi de grote massa niet bereikt wordt. Slechts de besten van elke universiteit kunnen zich met elkaar meten. Wil de sportraad dit toernooi tot een echte massasportactiviteit uitbouwen, moet er nog heel wat aan gesleuteld worden.

Volgens Dr. U. Claeys, een prominent sportdeskundige, rust een goed sportbeleid op drie pijlers: de infrastructuur, het kader (de professionele begeleiding van de sportbeoefenaars), de organisatie.

De infrastructuur en het beschikbare kader om de sport tot een ideale ontwikkeling te brengen, is aan de KUL voldoende ontwikkeld (denken wij op het vlak van de infrastructuur maar aan de sinds verleden jaar geopende atletiekaccommodatie). De organisatie ligt nu precies in handen van de sportraad, een sportraad zonder twijfel bezield met de beste intenties. Of haar organisatorische capaciteiten adequaat genoeg zijn, moet in de loop der maanden duidelijk worden. Veto zal een verslag uitbrengen van de komende massasportmanifestaties. Hopelijk zullen de doelstellingen die de sportraad voor ogen heeft wel degelijk gerealiseerd worden.

E.F.

De woorden en daden van een prof administratief recht

Wat volgt is een treurlied, een indroevig drama. Het betreft de onafhankelijkheid van onze rechterlijke macht, of beter de teloorgang daarvan. En hoe een KUL-rechtenprof daar zijn steentje toe bijdraagt.

Ons verhaal begint bij ene Daniël Buyle, nieuwsmaker bij de BRT-radio. In december 1981 interviewde hij voor de BRT Wilfried Martens, CVP-er en net klaar met de vorming van een nieuwe, rooms-blauwe regering.

Over de degelijkheid van dat interview liepen de meningen nogal uiteen. BRT-opperhoofd Vandebussche (ook CVP) vond het "te hard", niet objectief genoeg, en verbood Buyle onder andere nog buitendienst (de Wetstraat) te doen.

Buyle nam dat niet, en tekende, gesteund door zijn kollega's, verzet aan bij de Raad van State. Dat is het

rechtscollege dat administratieve beslissingen zoals de tuchtmaatregel van Vandebussche kan vernietigen.

De auditeur, het Openbaar Ministerie bij de Raad van State, dat moet toezien op het inachtnemen van de openbare orde bij de toepassing van de wetten, gaf Buyle overschot van gelijk. Evenzo, in eerste instantie althans, voorzitter Vermeulen van de Raad van State. Die laatste stelde eksplicit dat een objectieve journalist die vragen moet stellen die elke geïnteresseerde leek zich stelt.

De CVP, rechter en partij

In haar uiteindelijke arrest gaat de Raad van State een compleet andere richting uit en noemt ze Buyle's interview "éénzijdig negatief". Vreemd voorwaar. En niet alleen omdat ze op die manier volledig ingaat tegen de mening van de auditeur (wat voor de Raad van State slechts zelden gebeurt) en die van haar voorzitter (Vermeulen) en de koop toe immers is haar arrest een doorslag van wat het CEPESS, studentencentrum van de CVP, over het objectiviteitsvraagstuk bij de BRT schreef. Enkele voorbeelden. In het CEPESS-dokument lezen we: "De BRT dient de nodige schroom te betonen bij nieuws en duiding". De Raad van State maakte hiervan: "Bij het brengen van nieuws en duiding moet de vereiste schroom worden getoond". En voor een andere zin in haar arrest, "De radio- en televisiejournalist moet zich onthouden van handelingen die het publiek kunnen doen twijfelen aan de onpartijdigheid", ging ze te rade bij het CEPESS-diktat dat "De journalist (zich dient) te onthouden van handelingen die het publiek kunnen doen twijfelen aan de onpartijdigheid".

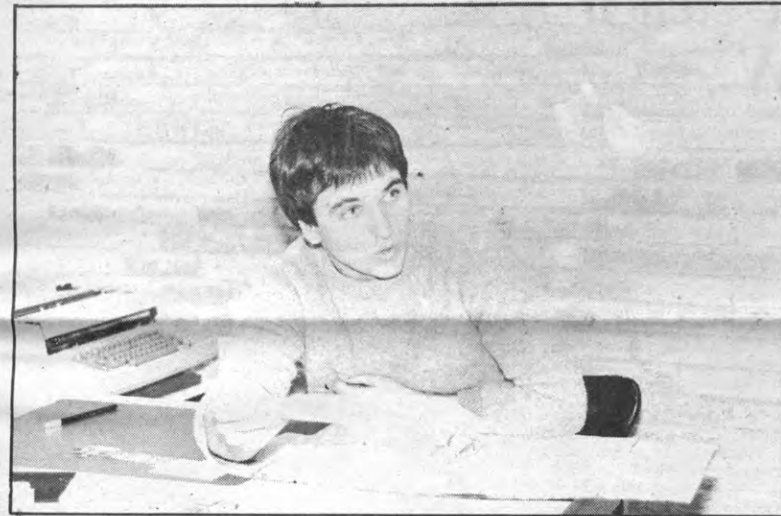
Suetens solo

Blijft de vraag hoe deze CVP-frazen, in weerwil van de opvattingen van auditeur en voorzitter, in dit arrest zijn geslopen. Vrij vult dan de naam van L.P. Suetens, naast prof aan de Leuvense rechtsfaculteit, CVP-waterdrager en één van de drie rechters die het arrest velden. Schrijnend is wel dat Suetens door "zijn" arrest én een onafhankelijke, kritische BRT-journalistiek onmogelijk maakt én het onafhankelijkheidsimago van onze rechterlijke macht een zware deuk toebrengt. En dat voor een prof administratief recht die gedurende lesuren zijn studenten duidelijk maakt wat de "behoorlijke rechtsbeginselen" zijn, dat van de "onpartijdigheid van de rechter" is minder overtuigd.

Er is bijvoorbeeld nog om iemand zijn geloof in de rechtsstaat te doen verliezen.

TBC

PD

Sportraad heeft dit jaar twee nieuwe vrijgestelden (één meer dan vorig jaar). Jos Goovaerts: "Het sportaanbod is ruim en gediversifieerd, gaande van alpinisme tot zweefvliegen, van aerobics tot zeilen en zwemmen. Daarbuiten zijn er nog de grote massa-manifestaties." (foto Veto)

Het beste uit de kringbladen

GERMAANTJE — Ook in deze nieuwe jaargang van Veto zullen weer in de mate van de door de kringen geboden mogelijkheden, kringbladjes besproken worden. Tot meerdere eer en glorie van het kringblad schrijverschap zal het schrijven van mogelijk opgemerkt worden, op voorwaarde dat het niet om echt schrijven gaat. Voor ons ligt nu al het nummer van het Germaantje, het kringblad der Germanisten. Dit Germaantje heeft tegenover vorig jaar een ander kleedje gekregen, en het dient gezegd: het rokje past de inhoud erg goed. De aankleding is over het algemeen vrij stijlvol en zweemt zelfs naar het luksueze, zeker wat de kaft aangaat.

In tegenstelling tot de doorsnee Germaantjes staan in dit nummer geen echte literaire inspanningen. De student is tijdens de vakantie immers niet geneigd zijn ontboezemingen aan het papier toe te vertrouwen. Het nummer bevat dan ook hoofdzakelijk "zakelijke" informatie. Daarvoor werd de bijbel overigens nog eens van stal gehaald, want het eerste artikel begint met "In den beginne was het woord". Onder deze titel wordt de eerste kanner welkom getelend. De auteur steekt van wal met een welkomstlied, een liedje op een nieuw begin. Dit nieuwe begin is dus de opening van het jaar. En bij die

opening hoort de traditionele voorstelling van het nieuwe Germaantje en van de traditievaste Germaniakring. Zodoende weten wij nu dat Germania naar buiten toe vertegenwoordigd wordt door een presidium. Dit presidium zal in de loop der tijden het woord nemen en zich tot de Germanisten richten. Deze Germanisten mogen echter ook hun portie lettertjes op een papertje toeschrijven. En ja hoor, zo zij willen, mogen zij dit alles nog komen typen ook. U hoort het reeds, inspraak troef.

Monitaraat

Na het welkomstwoord komt een andere voorstelling. Hiervoor werd het monitaraat ingehuurd. Dit gezelschap is opgericht om democratische toestanden (geef toe, de repertories zijn niet goedkoop) uit de wereld te helpen. In Germanen werden de monitoren ondertussen een integraal deel van de eerstekandidatuursprogramma's. Zij verlenen vaktechnische en studiemethodische hulp. Voor diegenen die hiervan een depressie krijgen, bestaat de mogelijkheid om in een prive-audientie psycho-sociale hulp te krijgen. Al bij al een interessante uitleg over het wel en wee van het monitaraatscircus. Men kan alleen maar hopen dat de eerste kanners na dit betoog het nut van de instelling

inzien.

Vakjes vullen

Interessant is zeker het daaropvolgende artikel. Als tegengewicht ten opzichte van de officiële prietpraat over de inhoud der vakken worden een aantal studentenvisies neergeschreven. Zo weet de doorsnee-student vaak veel meer over de ware inhoud van die vakken. Tevens worden moeilijkheidsgraad, anekdotische waarde en aanwezigheidsnoodzaak voor de diverse profen aangehaald. Zoals over de cursus Algemene Taalwetenschap: "Het handboek: een Aula-pocket... Het recept: drie termen, vijftien voorbeeldjes, dit goed roeren en je hebt 'n hoofdstuk waarin veel gedrukt, maar weinig gezegd wordt. Men blijft voortdurend aan de oppervlakte spartelen en slechts tweemaal per jaar gaat men in de diepte: in juni en in september." "Het examen is gericht op detailkennis!! Het systeem is multiple-choice (type zo ja, dan nee, zo niet, waarom dan wel?)." Een handzame bagage voor de beginnende student, als het ware.

Germania's prentenkabinet toont ons dan de hoofden van de verschillende professoren. Deze doen hun absolute best om er zo dooernstig en sullig mogelijk uit te zien. Het is blijkbaar niet aan te raden de meerderheid dezer vervaarlijk uitzienende heerschen (vrouwen) is er weer niet bij in het duister te ontmoeten. Hoewel donkere beeldken wel eens bedriegen, wat het Germaantje voor zijn prijs duidelijk niet doet. Dit mag gezien worden in Veto wacht dan ook gespannen het volgende nummer af.

Vanzwanske

fame

Café Oude Markt 42 Leuven

VOOR DAG - EN NACHTVLINDERS

op donderdag 25 oktober geeft de FAME ter gelegenheid van de 1ste verjaardag van de opening, in de loop van de avond DRIE GRATIS VATEN weg. Van harte welkom.

Een goedkope babbel in een goedkoop kafee

MEDIKA — Weet je nog die tijd van toen? Herinneringen... een mooie tapkast... melodietjes uit vervlogen tijd. Je kan er de regen horen tikken tegen het dakraam, de suffe tappers zien snurken op de toog, Gaston — een levende legende — zaagde tegen de toevallig halfdronken klant. Gezelligheid was troef in dit architektonisch gedrocht; steeds kon je er lauwwarm bier in vuile-vette bekers krijgen. Op verzoek draaide de gewillige tapper met een almalepeltje een blonde kraag op je Stella. De muziek of was het meditatielawaai kreeg er ook een centrale plaats in de gedaante van twee cassettes samen goed voor drie uur vervormde Michael Jackson.

Temidden van deze onvergetelijke romantische sfeer staken enkele zwagers de holle hoofden bijeen om deze knusse bar voorgoed een plaats te geven in het bestofte foto-album. De verkiezingslogan "Steun deze kroeg — stem op Thoms ploeg — er is werk voor de boeg" bleek niet misplaatst. Onder werk verstanden de leuke jongens blijkbaar afbreken en de gehele kroeg vond zijn drieste plaats in grote afvalcontainers. Uit de stoffige

resten herrees met veel verf, hout, cement, bloed en tranen... niets! Of toch, daar protesteert de ba(a)r(d)verantwoordelijke. Tussen de verstikkende grijze rook van een open haard zonder schouw ontwaart je zowaar rojan zetels en dito tafeltjes (meegebracht door Maleisische studenten?)

Verder kan je er eindeloos genieten van rustieke muren met doorlopende exposities van studenten. Kunst, intieme propere weecees, kortweg het is een voor het oog gelukzalige ervaring.

"Waarom dit alles?" vraagt de totaal ontreddende vaste tooghanger zich vertwijfeld af. De hele horden welgekome nieuwe gasten die er voortaan de klank en kleur bepalen zullen er het antwoord wellicht op kunnen geven. De aktiviteiten (nu woensdag: trappist kaasavond) volgen elkaar in een hels tempo op. De bar leeft duidelijk!

Er bleven echter — gelukkig mischienen — wel twee tradities zorgzaam bewaard: de prijzen blijven laag en de glazen zijn nog steeds vuil. Proost!

Debat Volksuniejongeren Nog heel wat vragen te stellen

We schrijven woensdag 10 oktober. De kleine aula loopt halfvol. Opvallend veel paarse petjes voor de informatieavond van de Volksuniejongeren. Niet zo veel over tijd wordt dan toch een begin gemaakt van de avond. In de grote aula repeteert het universitair orkest. Een stemmige avond en... muziek verzacht de zeden.

In zijn inleiding schetste Erwin Meulepas namens de Volksuniejongeren (VUJO) de aspecten waarop deze vereniging verschilt van andere studentenorganisaties. Een soort programmaverklaring als het ware.

De bedoeling van de VUJO is langs partijpolitieke weg aan maatschappelijke verandering te werken. Het voorvoegsel partij is hierbij essentieel en dit omdat men niet gelooft in de kracht van actiegroepen. Onmiddellijk werd deze formele stellingname gerelativeerd. De partij wordt wel als machtsfaktor maar niet als doel op zich beschouwd.

De inhoudelijke kant berust in essentie op een volksnationalisme. Wat dat concreet inhoudt en wat met andere woorden de VUJO is, blijft een open vraag. Vandaar deze kenningsmakingsavond.

Een omschrijving van deze term, volksnationalisme, blijkt evenwel moeilijk te geven. Te meer daar men niet vertrekt vanuit een bepaalde ideologie (denk maar aan begrippen als klassenstrijd, liberaal vrijheidsbeginsel e.d.). Later op de avond formuleerde Anciaux het als 'geen deductie vanuit een theorie, maar wel een inductieve weg vanuit een natuurlijke en historisch gegroeide feitelijkheid'. Een hele mond vol waarbij nog heel wat (nieuwe) vragen te stellen zijn.

Eén daarvan, en niet de meest intelligente, betreft de situering van de VU binnen de traditionele links-rechts verhouding. Hierop replekeerde Anciaux met de redenering die men ook in Theodore Roszak's 'opkomst van een tekencultuur' aantreft. Kort samengevat komt dit hierop neer dat deze uit de negentiende eeuw stammende begrippen hun onnut bewezen hebben. Getuige hiervan de impasse die zij nu teweeggebracht hebben. Een nieuw begrippen- en denkkader zijn dan ook dringend gewenst.

Wel gaf hij graf toe dat er een historische beladenheid rust op de term Volksnationalisme daar die tijdens een welbekende periode tot een blinde kracht verworven was. Met zware gevolgen overigens, die nu nog bij heel wat mensen doorspelen. In die zin had hij dan ook geen goed woord over voor het Vlaams Blok dat 'onder het mom van vlaamsnationalisme een rechtse autoritaire structuur wil vestigen'.

Hij waarschuwde ook voor het misverstand bij veel flaminganten rond de figuur Le Pen, die hij een vijand van het volksnationalisme noemde. Le Pen stelt namelijk de macht van de staat centraal, zonder rekening te houden met verscheidenheid. 'Le Pen kent geen Elzassers, Occitanen, Bretoenen...'

Tot daar het begrippenkader. Maar er was niet enkel dat thema en deze spreker. Eerder op de avond had Bart De Nijn (VUJO-voorzitter) de werking van de VUJO in een notepad weergegeven, vertrekkend van de vraagstelling of politiek steeds vies en corrupt is. Als één van de belangrijkste doelstellingen onthouden we dat de Volksuniejongeren nieuwe ideeën naar de VU willen vertalen en laten doorstromen.

gezien worden. Solidariteit met andere volksgemeenschappen beperkt zich dan ook niet tot bijvoorbeeld het Baskenland en andere verder afgelegen gebieden. Met Wallonië kan in zulke constellatie als burensamenleving worden. Wanneer de conflicten uit elkaar gehaald zijn wordt binnen een konfederaliteit solidariteit vanzelfsprekend. 'In feite is dit de meest democratische weg naar een internationalisme' aldus Anciaux.

Alles bij elkaar toch een theoretische avond die de overtuigingen nog overtuigde. De prangende vraag is of men op die manier een nieuw kiezerspubliek bereikt. Een noodzaak, volgens beide sprekers die dit meermalen benadrukten naar de 'basis' toe.

Toch nog enkele bedenkingen. Of het hoger geschetste systeem leefbaar is blijft hypotetisch zolang er geen experimenten in die zin bestaan. Dat is dan ook 'het' zwakke punt in deze redenering. Een tweede vraag is deze naar de economische haalbaarheid, zeker in de huidige omstandigheden. Er zijn natuurlijk de studies van onder meer enkele Leuvense profen maar die zeggen niet veel over de mogelijke (tijdelijke) gezinsverarming die zo'n

Vic Anciaux:
door Vlaams Nationalisme naar Internationalisme.

Regeringspolitiek

Ook de regeringspolitiek kon in deze barre tijden niet achterwege blijven. Hierbij werd scherp uitgehaald naar de christendemokraten die het liberalisme achternaahollen. Volgens de Volksunie is een uitweg uit de crisis niet via een traditionele weg mogelijk omdat deze systemen deze situatie juist in de hand hebben gewerkt. Maar ook de planekonomie is niet vrij te pleiten van deze kritiek. Daarbij komt in België de kommunautariteit nog om het hoekje kijken. Vooral de 'wafelijzerpolitiek' (als gij iets krijgt moeten wij compensaties) legt een te zware hypoteek op de rijksuitgaven.

En uit elkaar rafelen van de economische structuur lijkt dan ook aangewezen, volgens de VU. Van daaruit kan dan een konfederale staatsstructuur opgebouwd worden. En deze moet dan, op lange termijn althans, in een Europese context

ingrijpende hervormingen met zich kunnen meebrengen.

Hierover willen we momenteel niet vallen, het was tenslotte een voorstelings- en discussieavond. En dat laatste gebeurde ook, in tegenstelling tot het debat van de jongsocialisten de avond voordien. Er werden heel wat vragen gesteld waarvan zeker één het vermelden waard is. Het betrof met name het VU-standpunt met betrekking tot de apartheidspolitiek in Zuid-Afrika. Hierop replekeerde Anciaux dat men dit vanuit het zelfbeschikingsprincipe enkel maar kan verwerpen. Wel was hij niet akkoord met de internationale politieke benadering die hij te ekstreem vond, wat een afbouw van dit regime zijns inziens tegenwerkte. Applaus van het publiek, maar dat zal half Leuven wel niet willen geloven.

Dirk De Naegel

MINOLTA COPY-CENTER
Kopies **TOP** kwaliteit

1 fr.

Kon. Albertlaan 23
3000 LEUVEN

**NU EEN
ZICHT-EN
SPAARREKENING.**

**LATER EEN
VOORDELIGE
LENING.**

ASLK
we doen met je mee

Dans als ikonologisch ondoorgroendelijk

Klapstuk 83 is lang voorbij, Klapstuk '85 dichterbij. Als overbrugging enkele goede dansoptredens. Vorig jaar waren er reeds Steve Paxton (die weliswaar door omstandigheden vrij "gehandikapt" was) en Ardenise. Vorige week kwam Molissa Fenley naar Leuven afgezakt. Ze was hier 2 jaar geleden te zien in "Eureka", lichtjes teleurstellend. Nu samen met Silvia Martins en Scottie Mirviss in "Hemispheres", mooi en hemels.

De drie meisjes zijn respectievelijk gekleed in zwart, grijs en lichtgrijs. Het decor is sober, een zwarte achtergrond. Tijdens *Projection* wordt de

achtergrond licht hemelsblauw, dan azuurblauw en terug lichter. Het doet aan Cunningham, Klapstuk 83, denken. Dat niet alleen overigens.

De muziek, van de hand van Anthony Davis, is doorheen de vier delen erg verscheiden, gaande van pseudo-serieel, new music en jazz naar repetitieve muziek. Davis en Fenley beoogden een wederzijdse bevruchting van dans en muziek te bewerkstelligen, een initiatief waar ze best in geslaagd zijn.

En dan de bewegingen: vlot, vloeiend, soepel, nooit agressief. Eén keer verleidelijk, meestal zeezucht en toch vitalistisch. De danseressen staan nooit stil, huppelend van een pirouette naar een arabesque, een grand écart in de lucht zwevend. Alles zo vlot, lichtig, veerkrachtig, "alsof ze vleu-

gels hebben". Is dat geen ideaal van klassiek ballet? Maar de klassieke techniciteit blijft (gelukkig?) beperkt tot het benenwerk. Bovenlichaam, kop en armen zorgen voor de nodige expressiviteit. Zij worden fel bewogen, soms kop voorovergebogen. De armen zijn volledig gestrekt of gebroken, maar nooit geplouwd. Af en toe trekken er rillingen doorheen het lichaam.

Analyse en intuïtie

Hemispheres heeft binnen Fenley's concept uiteenlopende betekenissen. Vooreerst, de twee halve bollen waar moeder aarde uit samengesteld is, met de noordelijke, klassieke traditie, en de zuidelijke gebruiken. Anderzijds slaat het op de uiteenlopende functie van onze twee hersenhelften. Connotaties als het mannelijke tegenover het vrouwelijke, het heden en het verleden, en vooral, het intuïtieve en het analytische worden opgevoerd.

Fenley trekt haar conclusies naar de dans toe, onder het motto van "de grote verzoening". Vooreerst worden allerlei uiteenlopende cultuurelementen naast elkaar geplaatst, met elkaar gekombineerd. Daardoor ontstaat een compleks geheel van betekenissen.

Althans, de intentie ligt er wel bij Fenley, maar de toeschouwer is (in normale omstandigheden tenminste)

niet in staat deze "boodschap" te ontcijferen. Dat komt doordat het publiek te veel overweldigd is door de vloedgolf van bewegingen, verveert Molissa Fenley zich. (Deze Amerikaanse, was ooit bekend als *Miss Energy* en meer van dat fraais.) Mager eeksuus vinden wij. Met een videorekorder en een dansencyclopedie willen wij eventueel wel een poging wagen.

De tweede, en belangrijkste "grote verzoening" is die van het vooraf "analytisch" opgemaakte, vaste schema van de choreografie met de dynamiek, de intuïtie van haar dansende lichaam. Het abstracte geheel wordt op een schitterende wijze omgezet in een vloeiende, maar overzichtelijke stroom. Daarenboven ontstaat er een gelijkmatige verdeling van de inherente spanning: ze blijft gekontroleerd en wordt daardoor des te subtieler.

Pure Movement

En het is, buiten Fenley's overbekende virtuositeit, vooral deze tweede tegenstelling die de uiteindelijk impressie van *Hemispheres* in het geheugen prent.

De dans komt over als nog "objektiever" dan die van Cunningham's Company, nog minder narratief, met nog minder personages en betekenis-eenheden. Dans om de dans.

Alles is ontzettend logisch: geen enkele beweging wringt. Elke houding spruit natuurlijkerwijze voort uit de vorige. Opvallende bewegingen of verplaatsingen in de ruimte krijgen een duidelijk structureel karakter.

Zo bijvoorbeeld in *Eidetic Body*. Fenley begint met een solo. Ze staat linksachter, ze komt naar het midden. Langzaam strekt ze haar armen voor zich, en brengt ze naar omhoog. Ze richt de kop op. Een korte solo volgt, met pianobegeleiding. Silvia Martins wachtte al van in het begin, linksachter. Als Fenley in haar omgeving komt, gaat ze deelnemen aan de dans. Beiden gaan ze van linksachter naar 't midden, met een variatie erbij op de trage beweging van Fenley. Ook weer als 'n hele poos later Scottie Mirviss bijspringt wordt die diagonale beweging gemaakt. Tenslotte eindigt de hele dans met de initiërende, trage beweging van de choreograaf, verdriedubbeld ditmaal. De cyclische structuur.

Molissa Fenley's volgende productie wordt *Esperanto*. Deze productie moet gekreëerd worden in de herfst van '85. Wat de ideologische ondergrond betreft, schijnt er vooralsnog weinig veranderd ("Esperanto" als wereldtaal en als "hoop") kontra de twee halve wereldbollen en de verzoening. Wat techniek betreft, wordt het nog effe afwachten. KB, GJ

Hemispheres

De hersenhelften van Molissa Fenley

"**I**k voel een cyclische behoefte om de twee hersenhelften te verzoenen en om de bloedsomloop te doen dansen. Cyclisch, omdat ik een metaforisch beeld voor ogen heb van beweging die door de aders curuleert tussen hersenen en spieren", zegt Molissa Fenley zelf over haar nieuwste choreografie "Hemispheres". Op 17 oktober was in de stadsschouwburg de ontroerende verzoening van haar gespleten brein te bekijken.

Avondlicht

Drie meisjes, in lompen gehuld, zetten zich in beweging. In het gedempte licht, omfladderd door hun tunika's, krijgen ze de allure van Griekse beelden. Aan een waanzinnig tempo maaien ze door de ruimte. De nieuwe muziek van Anthony Davis lijkt

bijzonder goed gekozen als omlijsting van dit ritueel: even opzwevend en hybride als de beweging van de dansers. In feite werd ze niet uitgekoken voor dit project, maar kwam gelijktijdig met de dansproductie tot stand, in nauwe samenwerking met Fenley. Zo is een vreemde wisselwerking ontstaan tussen dans en muziek, waarbij de dansers de muziek voltooien als een soort van geluidloze instrumenten, die afwisselend harmoniëren en dissonant zijn met de orkestratie. Als de geluidsband stopt, dansen Fenley & Dancers gewoon voort op het getrap-pel van de eigen voeten, a capella.

Maanlicht

Na de pauze verschijnen twee dansers in zwarte maillots, alleen hun gespierde carrures lichten op in het duister. Molissa toont zich tijdelijk in en geeft aldus het publiek de tijd om haar bewegingen bewust te ervaren. Ze zijn origineel, dat is duidelijk, je ziet dat ze bij Fenley horen — de wuivende

handen, het ellebogenwerk — maar toch kan je je niet ontdoen van een gevoel van herkenning: je zou het vaak net zo doen, als, als je de energie had... Dat komt omdat Fenley in haar instinctieve en impulsieve dans naast individuele bewegingen ook oermeenselijke bewegingen ontdekt, die genetisch overgeërfd worden. Een voorbeeld: slinger met beide armen naar links, dan beschikt men over een voorraad aan reflexen die tegengewichten naar rechts verplaatsen, een heup, een been... Sommige déjà-vus zijn veel direkter, duidelijk, identificeerbaar: een pasje calypso, een pasje samba, buikdans, het Zwanemeer... Het is de culturele erfenis, die in een zo spontane dans als die van Fenley wel aan de oppervlakte moet komen.

Stralend blauwe hemel (International Klein Blue)

De dansers wervelen weer over de scène aan het begintempo, dat na het rustig intermezzo des te hoger lijkt, nu

eens door de (rationele) linkerhershelft in geometrische figuren bedwongen, dan weer door de (irrationele) rechterhershelft als wilden losgelaten. Het publiek krijgt tenslotte toch verheven gevoelens bij de "vrijblijvende sprongen en pirouettes" (commentaar tijdens de pauze), mogelijk uitgelokt door het metafysisch blauw van de achtergrond, of door de zakjurken die de dansers om het lijf zweepen, of misschien wel door de perplexie van de beweging op de scène, en het geeft "Hemispheres" een warm applaus.

Wie is zij, waar komt zij vandaan?

Molissa Fenley komt niet voor niets met haar leuze "dance is motion" van over de oceaan. Als Amerikaanse maakte ze al vroeg kennis met het werk van Martha Graham (ekstatisch expressivisme), Merce Cunningham (de dans om de dans) en Childs (streng conceptualisme), kortom, met de

'Ingroeibanen' of gratis werken

In 'De Bond' en in het vakblad 'De Onderwijskrant' (nr.35) verschenen onlangs enkele artikels die het personeelsbeleid van Coens op de korrel namen. Deze artikels bevatten een aanklacht tegen het feit dat vele jonge leerkrachten in het onderwijs ofwel onderbetaald, ofwel niet betaald werken.

Zo blijkt het reeds een vrij verspreide praktijk te zijn dat jonge mensen met vrijstelling van stempelcontrole (soms zelfs zonder doggeld) in het onderwijs worden ingeschakeld. Via een circulaire wou Coens deze werkwijze zelfs aanmoedigen... De vakbonden protesteerden echter heftig. Er wordt hier geprofitteerd van het entoesiasme van jonge mensen, en de situatie van werklozen die hopen door hun vrijwillige inzet als eerste aanspraak te kunnen maken op een vrijkomende stage- of interimplaats. Groot was de teleurstelling van enkele getuigen die deze artikels aan het woord lieten toen bleek dat een toegestane stage-plaats of een plotse interim in de school waar ze werkten toch door iemand anders — een nieuwe — werd opgevuuld.

Ongehoord is ook de manier waarop met stagiairs wordt omgesprongen. Deze mensen werkten vroeger voor 90% van een normale wedde, met het huidige persfekt van ingroeibanen nog met 72%. Wel werden ministeriële richtlijnen uitgevaardigd dat stagiairs geen eigen klas mogen hebben, en dat de huidige inloophaners zelfs geen full-time werk mag worden toebedeeld. Maar de praktijk is anders. Vaak werken stagiairs als volwaardige leerkrachten, of krijgen ze speciale baantjes waarvoor ekstra-didactische capaciteiten en ervaring worden vereist (ze moeten bijvoorbeeld de probleemgevallen begeleiden waar de oudere, volledig betaalde leerkracht zijn energie liever niet aan spendeert). Waar richtlijnen niet worden vergezeld van de passende controle worden ze natuurlijk genegeerd. Men zou zich de vraag kunnen stellen of dit uiteindelijk ook niet de bedoeling is. Jobs creëert dit beleid alleszins niet. □

moeders en de vaders van de postmoderne dans. Ze heeft hun visie persoonlijk geïnterpreteerd vanuit haar obsessie voor snelheid en uithouding, vanuit haar Afrikaanse achtergrond — ze bracht er haar jeugd door —, en heeft aldus, een nieuwe dansformule gesmeed: de dans van de bloedsomloop. Dat deze dans bij haar vitaal en energiek is, kan men haar moeilijk verwijten: ze is nu eenmaal een dynamisch meisje. Men kan zich afvragen wat diezelfde formule zou opleveren wanneer ze toegepast wordt door een geheel andere persoonlijkheid. Scottie Mirviss en Silvia Martins, de overige dansers uit "Hemispheres", kunnen daar geen antwoord op geven: ze dansen Fenley, beter dan Fenley zelf. RVD

Huiszoekingen op zoek naar de CCC

Afgelopen vrijdag 19 oktober, maakte dit land voor het eerst kennis met de Groupe Interforce (GIA). Over het hele land werden 120 huiszoekingen verricht bij overwegend extreem-links, anarchistisch gezinden. Dit in het kader van een mammoet-operatie tegen het Belgisch kerstkind op vlak van terreuraktes: de 'Cellules Communistes Combattantes'. De Groupe Interforce is samengesteld uit vertegenwoordigers van alle politie- en inlichtingendiensten en is gehuisvest, wordt gecentraliseerd, bij de Generale Staf van de rijkswacht. Het zijn overigens troepen van de rijkswacht, met name de operationele eenheden 'Dyane', die ter uitvoering van hetgen Interforce heeft beslist, zullen worden ingezet in rechtstreekse confrontaties met de terroristen.

Naast de Groupe Interforce is er nog het 'Kollege voor de bestrijding van het terrorisme' opgericht. Deze groep vervangt de vroegere krisiscentra die door de regering werden opgericht naar aanleiding van een of andere aanslag en heeft een adviserende bevoegdheid naar de politie toe. In dit kollege zitten de hoogste functionarissen van het gerecht (de oudste proku-

reur-generaal), de rijkswacht, de staatsveiligheid, de rijkspolitie, gerechtelijke politie en de militaire inlichtingendiensten.

In het editoriaal van De Morgen van 15 oktober waarschuwde Walter De Bock voor het feit dat met de oprichting van de Groupe Interforce, de controlebaarheid van de gerechtelijke, operationele en inlichtingendiensten veel kleiner is, dan bij de oorspronkelijke krisiscentra.

"De rijkswachtstaf krijgt via de nieuw opgerichte Groupe Interforce bovendien de mogelijkheid om over echte of vermeende terroristen (welk criterium wordt hierbij gehanteerd?) informatie te centraliseren afkomstig uit alle andere inlichtingendiensten. Dit eenrichtingsverkeer zal misschien de efficiëntie ten goede komen, maar de gevolgen daarvan voor de democratische rechtsorde verdienen beslist extra controle", aldus De Bock.

Wapen in aanslag

Na een vijftal aanslagen in minder dan veertien dagen tijd vanwege de CCC — een drietal op militaire producenten die voor de Cruise en/of Pershing-raketten werkten en een tweetal op de politieke partijen CVP en PVV — werd afgelopen vrijdag de operatie Mammoet op touw gezet. Diverse extreem-linkse en anarchistische groeperingen kregen bezoek van wetsdienaren die het wapen vaak in aanslag meedroegen. Zo onder meer vroegere redacteuren van het weekblad Pour, militanten uit het vroegere comité-

Graindorge, ex-activisten tegen het Duitse beroepsverbod, ex-leden van het Komitee voor politieke gevangenen uit de periode Baader-Meinhof, de anarchistische drukkerij 22 Mars, Gentse anarchisten enz...

Vooraf in drukkerijen werd heel wat in beslag genomen: bijvoorbeeld het adresbestand van het maandblad van de 22 Mars. Daarnaast werd uit deze drukkerij de boekhouding, brochures naast enkele schrijfmachines in beslag genomen. Dit is een zware klap voor deze organisatie, daar men zelden iets teruggeeft van in beslaggenomen voorwerpen. Ook bij de coöperatieve fotograferie Le Piment werden gedrukte teksten en facturen van '83-'84 in beslag genomen.

Uit het Gentse sekretariaat der anarchisten werden talrijke brochures, foto's, documenten buit gemaakt door 'ordehandhavers'. Een aantal kranten blokkerden zaterdag dat de operatie zeer succesvol was geweest en dat men sporen had gevonden van de CCC, hiermee de indruk bevestigend dat dit 'extreem-links en anarchistisch' milieu inderdaad schuld had aan de CCC-aanslagen. Helaas moest bij de volgende editie op maandag ongeveer alles terug worden ingelikt, omdat de 'relevante buit' beperkt blijft tot een paar kopies van een CCC-kommuniqué dat de anarchistische groep Ligne Rouge had afgegeven bij een drukkerij met het oog op een fotografische

reproductie voor het eerstvolgende nummer...

Ook in Leuven

Ook in Leuven werd bij een tweetal personen huiszoeking verricht. Het betreft twee personen die eerder dit jaar door Gardiner, de VS-infiltrant in het vredeskamp van Woensdrecht, valselijk waren beschuldigd van munitiediefstal uit de rakettenbasis van Florennes. Die verklaring komt van een provocateur, die momenteel in een Nederlandse gevangenis zit, waar tegen hem een onderzoek loopt wegens het bezit van verboden wapens (omwille van de genoemde munitiediefstal, waaraan Gardiner zelf ook verklaarde te hebben deelgenomen, zal hij wellicht eerlang worden uitgeleverd aan België).

De twee 'Leuvense BOB'ers die om vijf uur 's morgens op bezoek kwamen bij Jan V. vroegen hem eerst of hij de CCC kende. Daarop legden zij onmiddellijk de link met de vredesbeweging, door te stellen dat ze wisten dat hij binnen de vredesbeweging actief was. Was de reden dat hij binnen de vredesbeweging actief was voldoende voor deze huiszoeking? Jan V. is van oordeel dat het huiszoekingsbevel volkomen onwettig was. Als opdracht stond vermeld: "het zoeken van materiaal dat kan helpen bij het onderzoek". Over welk materiaal gaat het, voor welk onderzoek? Daar dit soort dingen niet gepreciseerd waren, is het huiszoekingsbevel volkomen onwettig, aldus Jan.

De BOB'ers zochten in heel zijn huis naar documenten en verborgen materialen. Heel de papierkast werd gedurende meer dan een uur doorzocht, evenals kelder, zolder enz... Jan V. heeft stellig de indruk dat de BOB'ers duidelijk niet erg geloofden dat ze hier wat zouden vinden over de CCC. Naar wat waren ze dan wel op zoek? Moesten bepaalde archieven zonodig weer worden aangevuld?

LV

Homo's lastig gevallen tijdens doop

EKONOMIKA — De progressieve Leuvense homo's hebben elke woensdagavond een prettig samenzijn in hun kafeetje de Roze Drempel, gelegen in de Maria Theresiastraat 20. Uitgerend die avond werden vorige week de kafeebezochters lastig gevallen door twee groepjes zatte Ekonomika-schachten, die als opricht van hun doopmeesters hadden meegekregen de deur van de Roze Drempel met donkerbruine verf te besmeuren en de drempel met bruine zeep ietwat gladder te maken.

Als de beleedigde bezoekers van de Roze Drempel met de Ekonomika-studenten in discussie wilden treden, verwijzen deze onmiddellijk en willoos naar hun opdrachtgevers in Ekonomika. De mensen van de Roze Drempel trekken vervolgens naar de Broadway (vroegere Lido) waar die avond een TD plaatsvindt van Ekonomika. Men discussieert er met de preses, die wel bereid is verontschuldigen aan te bieden, maar een ander wegbagattelleert. Als de leden van de Roze Drempel de Broadway verlaten, wuiven honende *We shall overcome* ('Wij zullen overwinnen')-koren hen achterna. De leden van de Roze Drempel zijn het nu steeds maar het voorwerp te zijn van plagerijen en verwijzen in dit verband naar vorige incidenten. Toen werd er bloed in de bussenbus gegoten, hetzij kiekenstront, of ruiten ingegooid of de bloempotten op de vensterbank buiten weggeveegd... (LV)

Elke donderdagmorgen...
Veto-morgen
Neem een abonnement!

Debat jongsocialisten Gebrek aan idolen

Politieke debatten doen het nog steeds bij de student. De motivatie waarom zulke avondvullende activiteiten zo'n aantrekkingskracht hebben blijft natuurlijk een open vraag. In het gunstigste geval kan een duidelijke politieke interesse verondersteld worden, al dan niet gepaard gaande met een zekere vooringomenheid. Dat laatste doet in sé niets ter zake. Anderzijds is er ook het aspect show of sport zo je wil. Twee (of meer) kemphanen in de arena, sensatie gewaarborgd.

Op het jongste debat van de jongsocialisten over de economische politiek van Martens V bleek nog maar eens dat dit laatste wel eens wil tegenvalen. Na de mededeling dat zowel Eyskens als Claes om beroepsredenen niet konden komen verliet zowat de helft van het publiek het (overigens goed gevulde) auditorium in de Dekenstraat. Onder hen heel wat 'Eyskens'-fans zoals mijn buurman — zelf ekonomiestudent — mij vertelde. Men kan zich de vraag stellen of er echt zo'n grote nood is aan supersterren die idolen.

Ter vervanging van de twee parade-acties werden enkele andere (en mindere?) goden in de arena gebracht. Als invaller voor Eyskens fungeerde professor Heremans die hier aan de KUL makro-economie doceert. Momenteel is hij ook tijdelijk medewerker bij het kabinet van minister Eyskens. Voor de SP kwam Willockx opdagen, voormalig staatssecretaris, nu oppositieparlementarier en mede-auteur van het SP-alternatief. Voor de jongsocialisten die dit jaar een studententewerking wilden uitbouwen een tegenval.

Op het eerste gezicht trouwens een ongelijke verdeling: een (partij)politici-ker tegenover een wetenschapper. Het werd dan ook een allesbehalve leven-

dig debat, wat gezien de materie misschien moeilijk anders kon, hoevel... Tijd dus voor de eerste ronde, waarin het de bedoeling was beide sprekers een bondige uiteenzetting te laten geven over hun respectievelijk ideeëngoed. De tien minuten die elke spreker toegemeten kreeg, werden er een half uur voor elk. Veel tijd schoot er daarna niet over.

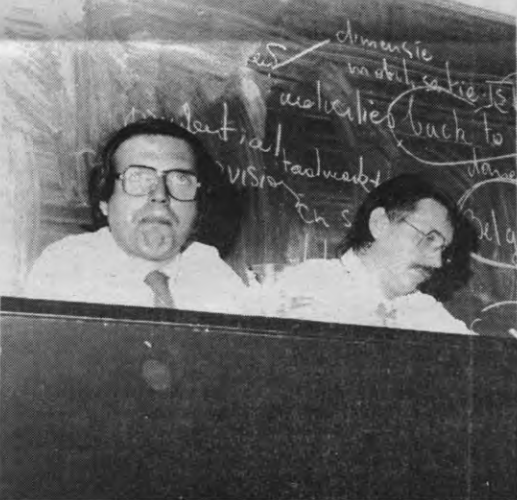
Historische benadering

Professor Heremans drukte zijn bekommernis uit om de economische situatie niet te beschouwen vanuit een actualistische visie, wat een adequaat aanpak in de weg staat.

Hij benadrukte het belang van een brede historische en internationale benadering, een stellingname waarin hij volmondig werd bijgetreden door Willockx.

Aanknopingspunt werd dan de oliecrisis in de jaren 70, het prille begin van de neerwaartse trend. Verder hield hij het kommunautaire gesjacher waardoor de werkelijke problemen niet aan bod konden komen in tegenstelling tot de ons omringende landen waar wel concrete maatregelen genomen werden. Bij ons behielden de gezinnen hun beschikbaar inkomen en op die manier — aldus Heremans — werd de verarming doorgespeeld naar de bedrijven. Gevolg: verminderde investeringen, verminderd concurrentievermogen en nefaste gevolgen op de tewerkstelling. Ook groeide het tekort op de handelsbalans.

De huidige regering gooidde dan ook het roer om en stelde een prioriteit voor het herstel van het concurrentievermogen (onder meer door devaluatie, loon- en prijzenstap). Daarnaast drong zich een sanering van de overheidsfinanciën op, wat — spijtig genoeg aldus Heremans — gepaard gaat met een zekere afbraak van de sociale sector. Ook was vanuit makro-economisch standpunt een ingreep op het structurele beleid noodzakelijk. Zo kon men de overregulering van de economie doorbreken. Bij dit alles

Willockx (links op de foto): "Statistieken relativeren i.v.m. werkloosheid."

verwees hij naar de goede Amerikaanse en Japanse ervaring. Later op de avond werd hij dan ook gekonfronteerd met de keerde van deze voorbeeldmedailles: nieuwe armoede. Wat de resultaten van dit beleid betreft onthouden we dat de competitiviteit relatief hersteld is, zei het ook nog zeer broos. Het gezinsbudget en daarmee samenhangend de consumptie zijn op hun beurt gedaald. Voor de overige punten is er een stabilisering — maar geen verbetering — merkbaar. Zo blijven onder meer de werkloosheidscijfers angstwekkend hoog.

Neoliberale maatregelen

Willockx van zijn kant beaamde het nut van een ruime benadering maar hield de onkritische probleembenadering van deze regering. Vooral het sterk liberaal karakter van de getroffen maatregelen lag hem zwaar op de maag. De automatiseren (onder meer dat verhoging van de winstmarges de bedrijven zouden stimuleren tot investeren) die het model veronderstellen stelde hij in vraag. Hij gaf toe dat er iets veranderd was ten goede, maar de verdere kettingreactie blijft alsnog uit.

Een tweede kritiek betreft de onrechtvaardige verdeling van de gevraagde (inleverings)offers waardoor een nieuwe armoede ontstaat. Als toemaetjes komen daarbij nog een aantal cynische maatregelen zoals de fiscale amnestie.

Wat de resultaten van dit beleid betreft, beaamde hij dat op twee vlakken positieve evoluties te onderkennen zijn: de reeds hoger genoemde competitiviteit en de effecten op de handelsbalans.

De povere resultaten met betrekking tot de openbare financiën schreef hij toe aan een tekort aan aandacht voor de verbetering van de tewerkstelling. Met betrekking tot de werkloosheidscijfers moet men, aldus Willockx, de statistieken relativeren. Halfjoods werklozen zijn daar bijvoorbeeld niet in opgenomen.

Na deze uiteenzetting verliet nogmaals een deel van het publiek de zaal. De vragen die Polspoel (ja, die was niet in slaap gevallen) na de uiteenzetting aan de panelleden stelde en de discussies die daarvoor heel af en toe eens ontbrandden, lagen nogal eens op 'hoog economisch niveau'. Wellicht was dit een reden voor de uittocht.

SP-alternatief

Veel nieuws kwam er overigens niet uit de bus. Willockx zette de drie peilers van het SP-alternatief nog een uiteen: door arbeidsmarktuitbreiding de economie oprikken (onder meer hervorderen van de arbeid); selectieve en beperkte uitbreiding van de openbare investeringen; inleveringen sociaal verantwoord maken (dit wil zeggen aanpassen aan het brutotoekomen).

Binnen dit plan moet men wel oog hebben voor internationale beperkingen. Heremans van zijn kant wees op de beperkte uitbreiding van het model ('zie maar naar de Franse ervaring'), de moeilijkheden van de hervordering van de arbeid, kortom het gekende liedje van beide zijden zonder opeffmakende uitspraken of stemverheffingen. Dit alles binnen een traditioneel denk kader.

Arbeidsethos

Een aantal zaken werden tijdens de discussie (what's in a name?) over het hoofd gezien. Allereerst is er de arbeidsethos, de heilige koe die niet in vraag gesteld wordt (mag worden?). Dat arbeid een typisch kenmerk is van het menselijk bestaan zal niemand ontkennen. Deze arbeid wordt echter problematisch wanneer zij louter in functie van een economisch systeem wordt gezien en niet als een manier om in zijn behoeften te voorzien. In dat geval is mens zijn als het ware een typisch kenmerk voor het bestaan van de arbeid.

Hiermee zijn we bij het zogenaamde recht op luiheid aanbeland. Een term die vaak (moedwillig) verkeerd begrepen wordt in de zin dat de anderen dan voor zo iemand moeten opdraaien bijvoorbeeld: 'werken voor den anderen zijn doen'. Het 'recht op luiheid' waarschuwt echter voor het slaaf worden van de arbeid, en laat de beperkingen ervan zien. Waarom zou iemand zich blijven afbeulen, vaak in ongezonde bedrijven en ten koste van wat, als men op een andere manier ook kan leven.

Een tweede kritiek betreft het vasthouden aan het groeiconomisch model. Willockx haalde wel even dwel even de noord-zuid problematiek aan maar verder dan een sloanekse uitlating kwam het niet. De tijd is bijkbaar nog niet rijp voor een vernieuwd denkkader los van de traditioneel geworden links-rechts verhoudingen.

Dirk De Naegel

Vlaamse interuniversitaire raad Rektoren willen ook numerus clausus

Op dit ogenblik vertonen de inschrijvingen op de rol nog steeds een lichte stijging. Lang zal dat nochtans niet meer duren. Tegen 1990 verwacht men een daling van 17% (vanwege het dalende nataliteitscijfer) aan onze universiteiten. Een actieve informatie-campagne zou deze sterke daling kunnen tegengaan en verder studeren zou meer aantrekkelijk kunnen worden, wanneer men financieel en infrastruktureel voldoende middelen ter beschikking stelt.

Maar hier raken we een tere plek. Hier gaat het om het vastleggen van prioriteiten. Het investeren in een ongebreidelde bewapeningswedloop blijkt dan steeds belangrijker dan de toekomst van onze komende generaties. Investeren in onderwijs is plotseling uit den boze.

De kaders zijn volzet, de vrije beroepen worden met 'den dop' bedreigd. Kortom, men is dringend aan besparen en rationaliseren toe. Zo dacht dus blijkbaar de Vlior (Vlaamse Interuniversitaire Raad), waar normaliter de rektor en de vice-rektor hun universitaire instelling vertegenwoordigen).

Binnen de Vlior werd in het kader van de besparingen een werkgroep ter beperking van het artsenaanbod opgericht. "Meer geld voor minder studenten", is het motto van deze groep. Officieel heet zo iets "beheersing van het medisch aanbod". Konkreet is het Numerus Clausus.

Aan het invoeren van dit nationaal examen verbindt de Vlior wel enkele voorwaarden.

Een eerste eis betreft de beveiliging van de universitaire financiering. Dit betekent dat minder studenten niet minder geld mogen opbrengen. De grote bezorgdheid voor de maatschappij ("een teveel aan artsen is schadelijk voor de gezondheidszorg", aldus R. Clara, UIA) blijkt dus niet meer te bestaan indien deze bezorgdheid een verlies aan middelen zou meebrengen.

Een tweede voorwaarde eist een kommunautaire a priori-verdeling van het contingent. Wat dit moet betekenen, is niet duidelijk in het voorstel.

Misschien een snood plan om de Walen te laten uitsterven door een gebrek aan artsen? Tenslotte spreekt men nog van een polyvalente herinrichting van de eerste kandidatuur geneeskunde en van de aanverwante richtingen. Dit wil zeggen, dat wie slaagde voor het nationaal examen en toch uit de boot valt, vrijstellingen kan krijgen om bijvoorbeeld farmacologie te gaan studeren.

Nieuwe strategie

Sommigen (o.a. F. Adams, rektor van de UIA) pleiten zelfs voor het afschaffen van de eerste kandidatuur geneeskunde. Ook onze eigen rektor, P. De Somer, doet een duit in het zakje met de opmerking dat "de opleiding van artsen in zekere mate een proefneming op de patiënt meebrengt, hetgeen tot het noodzakelijke minimum moet beperkt worden." Dat dit argument nu pas wordt aangehaald en niet 10 jaar geleden, toen geneeskunde een enorme uitbreiding kende, zegt wel iets over de ware motieven van zijn bezorgdheid.

Hierbij gaat men er blijkbaar van uit dat onze huidige samenleving zich niet wezenlijk zal/mag veranderen. Tegen het jaar 2000 zal echter een kwart van de op dat ogenblik uitgeoefende jobs totaal nieuw zijn. De maatschappelijke behoeften zijn met ander woorden niet voorspelbaar. Men kan zich terecht afvragen of het verstandig is zich vast te blijven in een maatschappelijk bestel dat, indien verward, uiteindelijk ten dode is opgeschreven, in plaats van te investeren in flexibiliteit en verscheidenheid, die uiteindelijk de sterkste troeven zijn voor succes en overleving van mens en maatschappij. Het onderwijs moet dan ook verder en dieper uitgewerkt en permanent toegankelijk gemaakt worden. Onze enige rijkdom is onze 'grijze massa' en die moet nog meer geëxploiteerd worden!

Peter Mostrey
Gilberte Boeckmans

Het laatste oordeel

Vanaf volgende week zal de argeloze lezer af en toe bovenstaande titel kunnen bespeuren in zijn* liefkoosde donderdagweekblad. Geloof het of niet, maar dit wordt geen godsdienstige of juridische rubriek. De schrijver vond echter dat het kind geen ordinaire naam mocht krijgen, het is immers geen ordinaire rubriek. Vanaf volgende week — u merkt het, wij vallen in herhaling, maar dit is een stijlfiguur — worden onder deze titel platen, platenlabels, groepen (artiesten, componisten, performers...), concerten en misschien ook video's en tijdschriften behandeld. U volgt nog. Zij zullen iets te maken hebben met "nieuwe muziek", de muziek van overmorgen dus. Dat betekent dat Depeche Mode, U2, Big Country, Bronski Beat en andere *\$&+! hier niet aan bod zullen komen: daarvoor leest u toch ook Joepie, Humo en zelfs Vinyl.

Wat omvat "nieuwe muziek" dan eigenlijk? We hebben het opzettelijk niet met een hoofdletter geschreven; het is niet belangrijker, beter of moderner dan andere muziek. Het is gewoon een andere benadering van klank, ritme en melodie. En zo'n termen omvatten dan ook alles en niets. "Nieuwe muziek" is echter geen genre, eerder een stroming ('t is maar hoe je het beziet): zowel new wave, jazz, funk als postpunk, reggae en zelfs disco (lees: dansmuziek — dit woord is te lang om het zelf te schrijven in plaats van disco) hebben hun onderstromingen. Ze zijn meestal niet minder dan de gewone popmuziek, maar werken alleen bij minder kapitaalcrachtige platenlabels (soms in eigen beheer) of krijgen weinig aandacht bij hun platenfirma en daardoor ook in de media.

Nu is het zo dat we in onze tuin nog steeds geen platenboom (overigens een goede uitvinding) hebben staan. We kunnen dus vooralsnog niet eender welke plaat in deze rubriek bespreken, maar wat interessant is zal op zijn minst vermeld worden. U vraag namen? Al gehoord van Tones on Tail, Sisters of Mercy, Alien Sex Fiend, Anne Clark, Front 242 en anderen. Neen! Dat is dan spijtig. Maar vanaf nu kan u er in elk geval over lezen. Met wat geluk hoort u trouwens de platen op Scorpio, meer bepaald in het dinsdagnachtprogramma Another Dark Age. Waarmee deze rubriek weer zijn zwarte lettertjes heeft voor deze week. Will you still read me tomorrow?

ADA (Another Dark Age)

Tiens, interessant. En je kan er zelfs een abonnement op nemen. Inderdaad: stort 120 fr. (studenten), 250 fr. (niet-studenten) op rek. nr. 431-0079541-68 met de vermelding "Veto-abonnement".

Maleise studenten hebben last om te bissen

Vorige week dinsdag heeft de centrale raad van Medika zowat anderhalf uur gediscussieerd in het bijzijn van een drietal Maleisiërs alvorens een eensgezind standpunt in volgende zaak naar voor te brengen.

Voor een paar weken stelde dekaan van de fakulteit geneeskunde, Castels, dat er ingrijpende veranderingen moesten getroffen worden in verband met de extreem lage resultaten van sommige Maleise studenten die hier — betaald door de ambassade van Maleisië — hun opleiding geneeskunde volgen. Na een onderhoud met een representatieve afvaardiging van Maleise studenten en met medika-voorzitters, besloot de dekaan het bissen van de Maleise studenten aan banden te leggen. De centrale raad van dinsdag jongstleden besloot hierop unaniem dat het bissen een recht is voor iedereen en beoogde een verbetering van de integratie van de vreemde student. Hieromtrent werd een studiegroep opgericht die de zaak nauwgezet gaat volgen.

Intussen voerde de fakulteit geneeskunde in overleg met de heer Shafie, attaché aan de Maleise ambassade belast met de opleidingsproblematiek, volgende regels in:

1. toelating tot bissen van de 2e kandidatuur wordt enkel verleend op voorwaarde dat de student tijdens de septemberzitting minstens 35% der punten heeft behaald en alle vakken effectief heeft afgelegd (N.B.: de Maleise student volgt de 1^e kandidatuur in zijn thuisland n start hier in de 2^e kandidatuur);
2. toelating tot bissen van de 3^e kandidatuur wordt enkel verleend indien de student niet gebist heeft voor de 2^e kandidatuur;
3. studenten die reeds een jaar gebist hebben (2^e of 3^e kandidatuur), mogen het 1^e doktoraat enkel overdoen indien zij in de 2^e zitting ten minste 40% der punten hebben behaald en over alle vakken examens hebben afgelegd;
4. een ter-inschrijving wordt niet toegestaan.

Het feit dat de ambassade — die toch investeert in deze studenten — deze regels goedkeurt, om het aantal Maleise studenten die de geneeskundige studies in België niet aankunnen te beperken, versterkt de totale problematiek, zodat het laatste woord hierover nog niet is uitgesproken.

In naam van Medika
Brammetje

AD VALVAS

Archeologische kring

• Maandag 29 okt. om 20.15 uur: Presidiumvergadering gevolgd door pannekoekenavond. In: Univ. Parochie, Jan Stasstraat.

Bios

• Zaterdag 27 okt. om 8 uur: ekkursie voor tweede lic. biologische. Vertrek aan Zoologisch instituut.
• Dinsdag 30 okt. om 20 uur: Doopcantus in Thier.

Geologie

• Woensdag 31 okt. om 20 uur: Presidiumvergadering in 't Stuc.

Germaanse

• Donderdag 25 okt.: POK in L&W 002.
• Donderdag 25 okt. om 20 uur: Contactavond met proffen voor eerste kan in L&W-kafeteria
• Maandag 29 okt. om 20.30 uur: Redaktievergadering 't Germaantje in fakbar. Iedereen welkom.
• Dinsdag 30 okt. om 20.30 uur: Info-vergadering ASR-Krul in AV 04.17.

Historia

• Donderdag 25 okt. om 20.15 uur: Presidiumvergadering in fakbar L & W.
• Woensdag 31 oktober: bezoek aan de tentoonstelling 'Expressionisme in Berlijn' en 'Nieuwe wilden' in Paleis voor Schone Kunsten (in de namiddag: details volgen).

Katechetika

• Maandag 29 okt. om 8.30 uur: AS Kerk in fakbar.

Medika

• Dinsdag 30 okt. om 21 uur: Kringvergadering.

Merktor

• Donderdag 25 okt. om 20 uur: Voetbal. Assistenten tegen Merktor in Sportkot.

NFK

• Donderdag 25 okt.: baravond.

Psychologie

• Maandag 29 okt.: tweede kringvergadering in kringlokaal.

VTK

• Maandag 29 okt. om 20.30 uur: Film "The Champ" (F. Zeffirelli) in Aud. K06 (Heverlee-kampus).
• Dinsdag 30 okt. om 20 uur: TK-raad in RC.

Wina

• Maandag 29 okt. om 20.30 uur: Film "The Champ". Zie VTK.

• Dinsdag 30 okt. om 20 uur: Onderwijswerkgroep in Winakelder.

Buiten zijn STELLA gekend
om zijn verse belegde broodjes
en verse soep

Café
IN DE COMMERCE

H. Hooverplein 16 22.55.78 3000 LEUVEN

Nationaal examen

Deze werkgroep lanceert namelijk het voorstel om na eerste kan geneeskunde een nationaal examen te organiseren. De 250 besten mogen dan naar de tweede kandidatuur. Dat is zowat een kwart van de huidige studentenpopulatie in geneeskunde.

Als motivering hiervoor geldt: "De invoering van een numerus clausus, die wel haalbaar lijkt, moet verkozen worden boven het op een beloop laten van dit aanbod." (Verslag Raad Vlior, dd. 22 mei 1984, nr. 43, dok. nr. 6, p. 3).

De Vlior-voorzitter, O. Steenhaut, maakt terecht de opmerking dat "de numerus clausus van de geneeskunde naar andere studierichtingen zal uitdeinen; er zijn immers tal van kwalificaties in overschot op de arbeidsmarkt." Hij vraagt zich af of men daaruit straks ook moet besluiten dat er teveel mensen zijn in ons land?

Bij het bepalen van een "nieuwe universitaire strategie" gaat men kijken naar de zogenaamde maatschappelijke behoeften.

U HOUDT VAN STRIPS?
KOM KIJKEN BIJ
J.M.LODDEWYKX
TIENESTRAAT 87
3000 LEUVEN

OPEN
ma. tot vr.
6 tot 18 u.
zaterdag
7 tot 14 u.

DUPUIS
LOMBARD
ELSEVIER
STANDAARD
CASTERMAN
OBERON
DE VLIJT
HET VOLK
BRABANTIA NOSTRA
E.A.
DAGBLADEN
TIENESTRAAT 87

